Quan án

1 Sau khi Giô-suê qua đời, dân Y-sơ-ra-ên bèn
cầu hỏi Đức Giê-hô-va, mà rằng: Ai là người
trong chúng tôi phải đi lên trước đặng đánh dân
Ca-na-an?
2 Đức Giê-hô-va đáp rằng: Aáy là người Giu-đa
phải đi lên; kìa, ta đã phó xứ vào tay họ.
3 Người Giu-đa bèn nói cùng người Si-mê-ôn,
là anh em mình, rằng: Hãy đi lên cùng tôi trong
xứ đã bắt thăm về tôi, thì chúng ta sẽ đánh dân
Ca-na-an; rồi tôi cũng sẽ đi cùng anh em đến xứ
đã bắt thăm về anh em. Người Si-mê-ôn bèn đi
với họ.
4 Vậy, người Giu-đa đi lên, Đức Giê-hô-va phó
dân Ca-na-an và dân Phê-rê-sít vào tay họ; tại
Bê-xéc họ đánh giết một vạn người.
5 ỳ Bê-xéc cũng có gặp A-đô-ni-Bê-xéc, bèn
xông vào người, đánh bại dân Ca-na-an và dân
Phê-rê-sít.
6 A-đô-ni-Bê-xéc chạy trốn, nhưng chúng đuổi
theo, bắt được người, chặt ngón cái của tay và
chân.
7 Bấy giờ A-đô-ni-Bê-xéc nói rằng: Có bảy
mươi vua bị chặt ngón cái của tay và chân, lượm
vật chi rớt dưới bàn ta. Điều ta đã làm, Đức Chúa
Trời lại báo ứng ta. Người ta dẫn vua đến Giê-
ru-sa-lem, và người chết tại đó.

8 Người Giu-đa hãm đánh thành Giê-ru-sa-lem
và chiếm lấy, dùng lưỡi gươm giết dân cư, và
phóng hỏa thành.
9 Kế ấy, người Giu-đa đi xuống đặng đánh dân
Ca-na-an ở trên núi, miền nam, và đồng bằng;
10 lại đi đánh dân Ca-na-an ở tại Hếp-rôn (tên
Hếp-rôn thuở xưa là Ki-ri-át-A-ra-ba), và đánh
Sê-sai, A-hi-man, cùng Tanh-mai.
11 Từ đó, người Giu-đa đi đánh dân cư của Đê-
bia (tên Đê-bia thuở xưa là Ki-ri-át-Sê-phê).
12 Ca-lép bèn nói: Ai hãm đánh Ki-ri-át-Sê-phe,
và chiếm lấy nó, thì ta sẽ gả con gái ta là Aïc-sa
cho người ấy làm vợ.
13 Bấy giờ, Oát-ni-ên, con trai Kê-na, em thứ
Ca-lép, chiếm lấy thành đó, nên Ca-lép gả con
gái mình là Aïc-sa cho người làm vợ.
14 Khi nàng đã đến nhà Oát-ni-ên, nàng giục
người xin cha mình một miếng ruộng. Nàng
xuống khỏi lừa, thì Ca-lép hỏi rằng: Con muốn
chi?
15 Nàng thưa rằng: Xin cha cho con một của
phước. Vì cha đã định cho con ở đất miền nam,
xin hãy cho con những nguồn nước! Ca-lép bèn
ban cho nàng các nguồn trên và các nguồn dưới.
16 Vả, con cháu của Kê-nít, là anh em bên vợ
của Môi-se, từ thành Cây Chà là đi lên với con
cháu Giu-đa, đến trong đồng vắng Giu-đa, ở về
phía nam A-rát, và lập chỗ ở tại giữa dân sự.
17 Kế ấy, người Giu-đa đi cùng anh em mình,
là người Si-mê-ôn, đánh dân Ca-na-an ở tại Xê-
phát, tận diệt nơi ấy, rồi gọi tên nó là Họt-ma.
18 Người Giu-đa cũng chiếm lấy Ga-xa cùng địa

phận nó, Aùch-ca-lôn cùng địa phận nó, và Eùc-rôn cùng địa phận nó.

19 Đức Giê-hô-va ở cùng người Giu-đa; người Giu-đa hãm lấy núi, còn dân sự ở trũng, thì họ đuổi đi không đặng, vì chúng nó có những xe bằng sắt.

20 Kế sau, theo lịnh của Môi-se, người ta ban Hếp-rôn cho Ca-lép! Ca-lép bèn đuổi ba con trai của A-nác khỏi thành ấy.

21 Nhưng con cháu Bên-gia-min không đuổi được dân Giê-bu-sít ở tại Giê-ru-sa-lem, nên dân Giê-bu-sít hãy còn ở chung cùng con cháu Bên-gia-min cho đến ngày nay.

22 Còn nhà Giô-sép cũng lên đánh Bê-tên, và Đức Giê-hô-va ở cùng họ.

23 Vậy, nhà Giô-sép sai do thám Bê-tên; tên thành nầy lúc trước là Lu-xơ.

24 Những kẻ do thám thấy một người ở thành đi ra, bèn nói cùng người rằng; Xin chỉ cho chúng ta ngõ nào đi vào thành được, thì chúng ta sẽ làm ơn cho ngươi.

25 Người bèn chỉ cho họ ngõ người ta đi vào thành được; chúng bèn lấy gươm đánh giết thành; nhưng để cho người đó và cả nhà người đi.

26 Đoạn, người ấy đi vào xứ dân Hê-tít, xây một cái thành tại đó, và đặt tên là Lu-xơ, hãy còn gọi vậy cho đến ngày nay.

27 Người Ma-na-se không đuổi được dân cư của Bết-Sê-an và của các thành địa hạt nó, cũng chẳng đuổi dân cư của Tha-a-nác và của các

thành địa hạt nó, hoặc dân ở Đô-rơ và dân ở các
thành địa hạt nó, hoặc dân ở Gíp-lê-am và dân ở
trong các thành địa hạt nó, hoặc dân ở Mê-ghi-
đô và dân ở các thành địa hạt nó, thì cũng chẳng
đuổi đi, vì dân Ca-na-an quyết định ở trong xứ
ấy.
28 Xảy khi Y-sơ-ra-ên trở nên cường thạnh, thì
bắt dân Ca-na-an phục dịch; nhưng không có
đuổi chúng nó đi hết.
29 Người Eùp-ra-im cũng chẳng đuổi dân Ca-
na-an ở tại Ghê-xe; nhưng dân Ca-na-an cứ ở
cùng họ tại Ghê-xe.
30 Người Sa-bu-lôn cũng chẳng đuổi dân Kít-
rôn, hoặc dân ở Na-ha-lô; và người Ca-na-an
ở chung cùng người Sa-bu-lôn, song phải phục
dịch họ.
31 Người A-se cũng chẳng đuổi dân ở A-cô,
hoặc dân ở Si-đôn, dân ở Aùch-láp, dân ở Aïc-
xíp, dân ở Hên-ba, dân ở A-phéc hay là dân ở
Rê-hốp.
32 Người A-se lập sản nghiệp ở giữa dân Ca-
na-an, là dân bổn xứ; vì người A-se không đuổi
chúng nó đi.
33 Người Nép-ta-li không đuổi dân ở Bết-Sê-
mết và Bết-A-nát; nhưng lập sản nghiệp ở giữa
dân Ca-na-an, là dân bổn xứ; còn dân Bết-Sê-mết
và dân Bết-A-nát phải phục dịch người Nép-ta-li.
34 Dân A-mô-rít dồn người Đan ở trên núi,
không cho họ xuống trũng.
35 Dân A-mô-rít định ở tại núi Hê-re, A-gia-lôn,
và Sa-an-bim; nhưng tay của nhà Giô-sép thắng

chúng nó, nên chúng nó phải phục dịch.
36 Địa phận dân A-mô-rít chạy từ dốc Aïc-ráp-
bim, từ Sê-la trở lên.

2

1 Vả, thiên sứ của Đức Giê-hô-va đi lên từ
Ghinh-ganh đến Bô-kim, và nói rằng: Ta đã đem
các ngươi đi lên khỏi xứ Ê-díp-tô, dẫn vào xứ ta
đã thề ban cho tổ phụ các ngươi. Ta đã phán:
Ta sẽ chẳng hề hủy giao ước ta đã lập cùng các
ngươi;
2 còn các ngươi, chớ lập giao ước cùng dân xứ
nầy; hãy phá hủy bàn thờ của chúng nó. Song
các ngươi không có vâng theo lời phán của ta.
Tại sao các ngươi đã làm điều đó?
3 Ta cũng có phán: Ta sẽ chẳng đuổi dân ấy
khỏi trước mặt các ngươi, song chúng nó sẽ ở
bên các ngươi, và các thần chúng nó sẽ thành
một cái bẫy cho các ngươi.
4 Thiên sứ của Đức Giê-hô-va vừa nói dứt lời
nầy cho cả dân Y-sơ-ra-ên, thì dân sự bèn cất
tiếng lên khóc.
5 Chúng gọi tên chỗ đó là Bô-kim, và dâng tế
lễ cho Đức Giê-hô-va tại đó.
6 Khi Giô-suê đã cho dân sự về, thì mọi người
Y-sơ-ra-ên, ai nấy đều đi vào sản nghiệp mình,
đặng nhận lấy xứ.
7 Dân sự phục sự Đức Giê-hô-va trong trọn đời
Giô-suê và trọn đời các trưởng lão còn sống lâu
hơn Giô-suê, là những kẻ đã thấy các công việc
lớn lao mà Đức Giê-hô-va đã làm ra vì Y-sơ-ra-ên.

8 Đoạn, Giô-suê, con trai của Nun, tôi tớ của
Đức Giê-hô-va, qua đời, tuổi được một trăm
mười;
9 người ta chôn người trong địa phận về sản
nghiệp người, tại Thim-nát-Hê-re trên núi Eùp-
ra-im, về phía bắc núi Ga-ách.
10 Hết thảy người đời ấy cũng được tiếp về tổ
phụ mình; rồi một đời khác nổi lên, chẳng biết
Đức Giê-hô-va, cũng chẳng biết các điều Ngài đã
làm nhân vì Y-sơ-ra-ên.
11 Bấy giờ dân Y-sơ-ra-ên làm ác trước mặt Đức
Giê-hô-va, hầu việc các thần tượng của Ba-anh,
12 bỏ Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ
mình, là Đấng đã đem họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô;
họ tin theo các thần khác của những dân tộc ở
xung quanh, quì lạy các thần đó và chọc giận
Đức Giê-hô-va.
13 Vậy, chúng nó bỏ Đức Giê-hô-va, hầu việc
Ba-anh và Aùt-tạt-tê.
14 Cơn thạnh nộ của Đức Giê-hô-va nổi phừng
lên cùng Y-sơ-ra-ên, Ngài phó chúng vào tay kẻ
cướp bóc, và chúng nó bóc lột họ; Ngài bán Y-sơ-
ra-ên cho các kẻ thù nghịch chung quanh, và Y-
sơ-ra-ên không còn thế chống cự nổi được trước
kẻ thù nghịch mình.
15 Bất luận chúng đi đến đâu, tay của Đức Giê-
hô-va vẫn nghịch cùng chúng đặng giáng họa
cho, y như Đức Giê-hô-va đã phán và đã thề cùng
chúng. Chúng bị cơn hoạn nạn lớn lao thay.
16 Song Đức Giê-hô-va dấy lên những quan xét
giải cứu chúng khỏi tay kẻ cướp bóc.
17 Nhưng chúng cũng không nghe các quan

xét vì chúng hành dâm cùng các thần khác, và
quì lạy trước mặt các thần ấy. Chúng vội xây
bỏ con đường mà tổ phụ mình đã đi, chẳng bắt
chước theo tổ phụ vâng giữ các điều răn của Đức
Giê-hô-va.
18 Vả, khi Đức Giê-hô-va dấy lên các quan xét
cho Y-sơ-ra-ên, thì Đức Giê-hô-va ở cùng quan
xét đó, và trọn đời quan xét, Ngài giải cứu Y-sơ-
ra-ên khỏi tay kẻ thù nghịch mình; vì Đức Giê-
hô-va lấy lòng thương xót họ tại cớ những tiếng
rên siếc mà họ thở ra trước mặt những kẻ hà
hiếp và làm tức tối mình.
19 Kế sau, khi quan xét qua đời rồi, Y-sơ-ra-ên
lại làm ác hơn các tổ phụ mình, tin theo các thần
khác, hầu việc và thờ lạy trước mặt các thần ấy:
Y-sơ-ra-ên không khứng chừa bỏ việc làm ác hay
là lối cố chấp của họ.
20 Bởi cớ đó, cơn thạnh nộ của Đức Giê-hô-
va nổi phừng lên cùng Y-sơ-ra-ên, và Ngài phán
rằng: Vì dân tộc nầy có bội nghịch giao ước của
ta đã truyền cho tổ phụ chúng nó, và vì chúng
nó không có nghe lời phán ta,
21 nên về phần ta, ta cũng chẳng đuổi khỏi
trước mặt chúng nó một dân nào mà Giô-suê
để lại khi người qua đời.
22 Ta sẽ dùng các dân tộc đó thử thách Y-sơ-
ra-ên, để xem thử chúng nó có giữ và đi theo
đường của Đức Giê-hô-va, như tổ phụ chúng nó
chăng.
23 Aáy vậy, Đức Giê-hô-va để cho các dân tộc
nầy ở lại trong xứ, không vội đuổi chúng nó đi,

và cũng không phó chúng nó vào tay Giô-suê.

3

1 Nầy là các dân tộc mà Đức Giê-hô-va để còn
lại, đặng dùng chúng nó thử thách người Y-sơ-
ra-ên nào chưa từng thấy những chiến trận Ca-
na-an.
2 Ngài chỉ muốn thử thách các dòng dõi mới
của dân Y-sơ-ra-ên, tập cho chúng nó việc chiến
trận, nhất là những kẻ chưa từng thấy chiến trận
khi trước.
3 Các dân tộc nầy là dân Phi-li-tin cùng năm
vua chúng nó, hết thảy dân Ca-na-an, dân Si-đôn,
và dân Hê-vít ở tại núi Li-ban, từ núi Ba-anh-Hẹt-
môn cho đến cửa Ha-mát.
4 Đức Giê-hô-va dùng các dân tộc nầy để thử
thách Y-sơ-ra-ên, đặng xem thử chúng nó có
ý vâng theo các điều răn mà Ngài cậy Môi-se
truyền cho tổ phụ chúng nó chăng.
5 Như vậy, dân Y-sơ-ra-ên ở chung cùng dân
Ca-na-an, dân Hê-tít, dân A-mô-rít, dân Phê-rê-
sít, dân Hê-vít, dân Giê-bu-sít,
6 cưới con gái của chúng nó làm vợ, gả con
gái mình cho con trai chúng nó, và hầu việc các
thần của chúng nó.
7 Dân Y-sơ-ra-ên còn làm điều ác trước mặt
Đức Giê-hô-va, quên Giê-hô-va Đức Chúa Trời
mình, cúng thờ các hình tượng Ba-anh và A-sê-
ra.
8 Vì vậy, cơn thạnh nộ của Đức Giê-hô-va nổi
phừng cùng Y-sơ-ra-ên, Ngài phó chúng vào tay
Cu-san-Ri-sa-tha-im, vua nước Mê-sô-bô-ta-mi.

Dân Y-sơ-ra-ên bị tám năm phục dịch vua Cu-
san-Ri-sa-tha-im.
9 Kế ấy, dân Y-sơ-ra-ên kêu la cùng Đức Giê-hô-
va; Đức Giê-hô-va bèn dấy lên cho chúng nó một
người giải cứu, là Oát-ni-ên, con trai của Kê-na,
em thứ của Ca-lép, và người ấy giải cứu họ.
10 Thần của Đức Giê-hô-va cảm động người,
người đoán xét Y-sơ-ra-ên, và đi ra chiến trận.
Đức Giê-hô-va phó Cu-san-Ri-sa-tha-im, vua A-
ram, vào tay người, khiến cho người thắng Cu-
san-Ri-sa-tha-im.
11 Xứ được hòa bình trong bốn mươi năm; kế
đó, Oát-ni-ên, con trai Kê-na, qua đời.
12 Dân Y-sơ-ra-ên lại làm điều ác trước mặt
Đức Giê-hô-va; nên Đức Giê-hô-va khiến Eùc-
lôn, vua Mô-áp trở nên cường thạnh để hãm
đánh Y-sơ-ra-ên.
13 Vậy, Eùc-lôn nhóm hiệp chung quanh mình
dân Am-môn và dân A-ma-léc, kéo đi đánh Y-sơ-
ra-ên và chiếm lấy thành Cây chà là.
14 Dân Y-sơ-ra-ên bị phục dịch Eùc-lôn, vua
Mô-áp, trong mười tám năm.
15 Đoạn, dân Y-sơ-ra-ên kêu la cùng Đức Giê-
hô-va, Đức Giê-hô-va dấy lên cho chúng một
đấng giải cứu, là Ê-hút, con trai Ghê-ra, thuộc
về chi phái Bên-gia-min, là người có tật thuận
tay tả. Dân Y-sơ-ra-ên sai người đem lễ cống cho
Eùc-lôn, vua Mô-áp.
16 Ê-hút tự làm lấy một cây gươm hai lưỡi, dài
một thước, và đeo theo trong mình áo nơi háng
hữu.
17 Vậy, người đem dâng lễ cống cho Eùc-lôn,

vua Mô-áp, là một người rất mập.
18 Khi dâng lễ cống rồi, bèn cho những kẻ đã
đem lễ vật đến đi về.
19 Nhưng chính người đến hầm lấy đá ở gần
Ghinh-ganh, thì trở lại, nói rằng: Hỡi vua, tôi có
một lời tâu kín cùng vua. Vua truyền: Hãy nín!
Hết thảy những kẻ hầu cận vua bèn đi ra.
20 Bấy giờ, vua đang ngồi một mình nơi lầu
mát; Ê-hút đến gần mà nói rằng: Tôi có một lời
của Đức Chúa Trời tâu lại với vua. Eùc-lôn vừa
đứng dậy khỏi ngai;
21 Ê-hút bèn giơ tay tả ra rút gươm đeo ở phía
hữu, mà đâm người nơi bụng.
22 Cán gươm cũng lút theo lưỡi, mỡ líp lại xung
quanh lưỡi gươm; vì người không rút gươm ra
khỏi bụng, nó thấu ra sau lưng.
23 Đoạn, Ê-hút lánh ra nơi hiên cửa, đóng các
cửa lầu mát lại và gài chốt.
24 Khi Ê-hút đi ra khỏi, các đầy tớ đến xem,
thấy các cửa lầu mát đều đóng gài chốt, thì nói
với nhau rằng: Hoặc vua đi ngơi trong lầu mát
chăng.
25 Chúng đợi rất lâu, đến đỗi hổ thẹn; song
vì không thấy vua mở cửa phòng, bèn lấy chìa
khóa và mở: kìa thấy chúa mình đã chết, nằm
sải trên đất.
26 Trong khi chúng trì hoãn, Ê-hút đã trốn qua
khỏi các hầm đá, lánh đến Sê-ri-a.
27 Người vừa đến, bèn thổi kèn lên trong
núi Eùp-ra-im; dân Y-sơ-ra-ên đều cùng người
xuống khỏi núi và chính người đi ở đầu hết.

28 Ê-hút nói cùng chúng rằng: Hãy theo ta,
vì Đức Giê-hô-va đã phó vào tay các ngươi dân
Mô-áp, là kẻ thù nghịch các ngươi. Chúng đều
theo người xuống chiếm cứ các chỗ cạn sông
Giô-đanh, là đường đi đến Mô-áp, cấm không
cho ai đi qua.
29 Vậy, trong lúc đó dân Y-sơ-ra-ên đánh giết
chừng mười ngàn người Mô-áp, thảy đều là tay
mạnh mẽ, can đảm, không một ai thoát khỏi
được.
30 Trong ngày đó, dân Mô-áp bị phục dưới tay
Y-sơ-ra-ên; xứ được hòa bình trong tám mươi
năm.
31 Sau Ê-hút, có Sam-ga, con trai của A-nát.
Người dùng một cây đót bò mà đánh giết sáu
trăm người Phi-li-tin, và cũng giải cứu Y-sơ-ra-
ên.

4

1 Sau khi Ê-hút đã qua đời, dân Y-sơ-ra-ên lại
làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va.
2 Đức Giê-hô-va phó chúng vào tay Gia-bin, là
vua Ca-na-an trị vì tại Hát-so. Quan thống lãnh
đạo binh người là Si-sê-ra ở tại Ha-rô-sết của dân
ngoại bang.
3 Vua Gia-bin có chín trăm xe sắt và trong hai
mươi năm, người hà hiếp dân Y-sơ-ra-ên cách
hung bạo; nên Y-sơ-ra-ên kêu cầu cùng Đức Giê-
hô-va.
4 Trong lúc đó, Đê-bô-ra, là nữ tiên tri, vợ của
Láp-bi-đốt, đoán xét dân Y-sơ-ra-ên.

5 Bà ở trên núi Eùp-ra-im, giữa khoảng Ra-ma
và Bê-tên, dưới cây chà là Đê-bô-ra, và dân Y-
sơ-ra-ên lên đến cùng người, đặng nghe sự xét
đoán.
6 Bà sai gọi Ba-rác, con trai A-bi-nô-am, từ
Kê-đe trong đất Nép-ta-li, mà nói cùng người
rằng: Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên
đã truyền lịnh nầy: Hãy chọn đem theo ngươi
một vạn người trong con cháu Nép-ta-li và trong
con cháu Sa-bu-lôn, mà đi thẳng đến núi Tha-bô.
7 Ta sẽ khiến Si-sê-ra, là thống lãnh đạo binh
vua Gia-bin, đến cùng người tại khe Ki-sôn, luôn
với các xe cộ và cả quân lính của hắn; ta sẽ phó
hắn vào tay ngươi.
8 Ba-rác đáp rằng: Nếu bà đi với tôi, thì tôi sẽ
đi; nhưng nếu bà không đi với tôi, tôi sẽ không
đi.
9 Bà bèn đáp: ã, phải, ta sẽ đi với ngươi, song
sự vinh hiển của việc nầy sẽ chẳng về ngươi; vì
Đức Giê-hô-va sẽ phó Si-sê-ra vào tay một người
nữ. Vậy, Đê-bô-ra đứng dậy, đi cùng Ba-rác đến
Kê-đe.
10 Ba-rác nhóm hiệp người Sa-bu-lôn và người
Nép-ta-li tại Kê-đe, có một muôn người đi theo
sau người, và Đê-bô-ra cũng đi lên với người.
11 Vả, Hê-be, người Kê-nít, đã lìa khỏi dân Kê-
nít, là con cháu Hô-báp, anh em vợ của Môi-se,
và đi dựng trại mình ở về cây dẻ bộp Sa-na-im,
gần bên Kê-đe.
12 Người ta thuật cho Si-sê-ra hay rằng Ba-rác,
con trai của A-bi-nô-am, đã đi đến núi Tha-bô.
13 Si-sê-ra bèn nhóm hiệp hết thảy xe cộ sắt

mình là chín trăm cái bằng sắt, và toàn quân
binh vẫn ở với mình, từ Ha-rô-sết về dân ngoại
bang cho đến khe Ki-sôn.
14 Đê-bô-ra nói cùng Ba-rác rằng: Hãy đứng
dậy, vì nầy là ngày Đức Giê-hô-va phó Si-sê-ra
vào tay ngươi. Đức Giê-hô-va há chẳng đi đằng
trước ngươi sao? Rồi Ba-rác đi xuống Tha-bô, có
mười ngàn người theo sau.
15 Đức Giê-hô-va dùng mũi gươm làm cho Si-
sê-ra và hết thảy xe cộ cùng toàn quân lính người
vỡ chạy trước mặt Ba-rác; Si-sê-ra bèn xuống xe
mình, chạy bộ mà trốn.
16 Ba-rác đuổi theo xe cộ và đạo binh cho đến
Ha-rô-sết về dân ngoại bang; cả đạo binh Si-sê-ra
bị gươm giết, không còn lại một người.
17 Si-sê-ra chạy bộ trốn đến trại Gia-ên, vợ của
Hê-be, người Kê-nít; vì Gia-bin, vua Hát-so, và
nhà Hê-be, người Kê-nít, hòa hảo với nhau.
18 Gia-ên ra đón Si-sê-ra, mà nói rằng: Hỡi
chúa, xin hãy vào nơi nhà tôi, chớ sợ chi. Vậy,
người vào trại nàng, và nàng lấy mền đắp người
lại.
19 Đoạn, người nói cùng nàng rằng: Ta xin
nàng cho ta chút nước uống, vì ta khát. Nàng
bèn mở bầu sữa ra, cho người uống, rồi trùm
người lại.
20 Người lại nói cùng nàng rằng: Hãy đứng
nơi cửa trại, nếu có ai đến hỏi rằng: ỳ đây có ai
chăng? thì hãy đáp: Chẳng có ai hết.
21 Bấy giờ người ngủ say, vì mệt nhọc quá; Gia-
ên, vợ Hê-be, bèn lấy một cây nọc trại, và tay

nắm cái búa, nhẹ nhẹ đến bên người, lấy cái
nọc đóng thủng màng tang người, thấu xuống
đất, và người chết đi.
22 Ba-rác đang còn rượt theo Si-sê-ra, Gia-ên
bèn ra đón người, mà nói rằng: Hãy đến, tôi sẽ
chỉ cho ông thấy người mà ông đang tìm kiếm.
Ba-rác vào nhà nàng, thấy Si-sê-ra nằm chết sải,
có nọc đâm nơi màng tang.
23 Trong ngày đó, Đức Chúa Trời khiến cho Gia-
bin, vua Ca-na-an, bị phục trước mặt dân Y-sơ-
ra-ên.
24 Tay dân Y-sơ-ra-ên càng ngày càng mạnh
thắng Gia-bin, vua Ca-na-an, cho đến chừng
chúng đã diệt người đi.

5

1 Trong ngày ấy, Đê-bô-ra hát bài ca nầy với
Ba-rác, con trai A-bi-nô-am:
2 Khá ngợi khen Đức Giê-hô-va, Vì những quan
trưởng đã cầm quyền quản trị trong Y-sơ-ra-ên,
Và bá-tánh dâng mình cách vui lòng!
3 Hỡi các vua, hãy nghe; hỡi các quan trưởng,
khá lắng tai! Ta sẽ hát cho Đức Giê-hô-va, Ta
sẽ hát ngợi khen Giê-hô-va. Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên.
4 Hỡi Đức Giê-hô-va! khi Ngài ra từ Sê-i-rơ,
Khi trải qua đồng bằng Ê-đôm, Thì đất rung, các
từng trời nhỏ giọt, Đám mây sa nước xuống.
5 Trước mặt Đức Giê-hô-va núi bèn đổi ra dòng
nước, Tức núi Si-na-i kia ở trước mặt Giê-hô-va
Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên.

6 Trong ngày Sam-ga, con trai A-nát, Và nhằm
lúc Gia-ên, các đường cái đều bị bỏ hoang,
Những hành khách nương theo các lối quanh-
quẹo;
7 Trong Y-sơ-ra-ên thiếu quan trưởng, Cho đến
chừng ta là Đê-bô-ra chổi dậy Như một người mẹ
trong Y-sơ-ra-ên.
8 Người ta đã chọn các thần mới: Tức thì cơn
giặc có tại trước cửa thành. Giữa bốn mươi ngàn
người Y-sơ-ra-ên, Người ta chẳng thấy cái khiên,
cũng chẳng thấy cây giáo.
9 Lòng ta ái mộ các quan trưởng của Y-sơ-ra-
ên, Là những người trong dân sự dâng mình
cách vui lòng; Đáng ngợi khen Đức Giê-hô-va!
10 Hỡi các người cỡi con lừa bạch, Ngồi trên
khảm, Đi bộ trên đường cái, khá hát mừng!
11 Cậy tiếng của lính cầm cung tại chung quanh
bến uống nước, Người ta hãy kính khen việc
công bình của Đức Giê-hô-va, Và cuộc quản trị
công bình của Ngài tại nơi Y-sơ-ra-ên! Bấy giờ,
dân sự của Đức Giê-hô-va đi xuống cửa thành.
12 Hỡi Đê-bô-ra! khá tỉnh thức, tỉnh thức! Hãy
tỉnh thức, tỉnh thức, hát một bài ca! Hỡi Ba-rác,
khá chổi dậy! hỡi con trai của A-bi-nô-am! hãy
dẫn những phu tù người đi!
13 Bấy giờ, kẻ còn sót lại trong dân sự đều
xuống, Đến cùng các tráng sĩ đặng ra trận; Dân
sự của Đức Giê-hô-va xuống đánh kẻ dõng sĩ!
14 Từ Eùp-ra-im đến những người có gốc nơi
A-ma-léc; Sau ngươi có Bên-gia-min, là người ở
giữa đoàn dân ngươi. Các quan trưởng đến từ

Ma-ki, Và những kẻ cầm cây phủ việt đến từ Sa-bu-lôn.
15 Các quan trưởng của Y-sa-ca đều theo Đê-bô-ra, Y-sa-ca và Ba-rác đồng một ý nhau; Người xông đại vào trũng…… Gần các suối của Ru-bên, Có lắm điều nghị luận trong lòng!
16 Nhân sao ngươi ở trong chuồng Mà nghe tiếng kêu của những bầy chiên? Gần bên các suối Ru-bên, Có lắm điều nghị luận trong lòng!
17 Ga-la-át cứ ở bên kia sông Giô-đanh, Còn Đan, sao ở lại trên các chiếc tàu? A-se ngồi nơi mé biển, An nghỉ trong các cửa biển mình.
18 Sa-bu-lôn và Nép-ta-li, là dân tộc liều mạng mình. ỳ trên các nơi cao của đồng ruộng.
19 Các vua đến chiến tranh, Các vua Ca-na-an chiến tranh Tại Tha-a-nác, tại nước Mê-ghi-đô; Song chẳng cướp lấy được tiền bạc!
20 Các từng trời có dự vào chiến trận; Những ngôi sao cứ theo đường mình mà đánh Si-sê-ra.
21 Khe Ki-sôn đã kéo trôi chúng nó, Tức là khe Ki-sôn đời xưa. Hỡi linh hồn ta ngươi có dày đạp năng lực dưới chân!
22 Bấy giờ, vó ngựa bèn giậm đất, Vì cớ những chiến sĩ sải, sải chạy mau.
23 Sứ giả của Đức Giê-hô-va phán: Hãy rủa sả Mê-rô; Hãy rủa sả, rủa sả dân cư của nó! Vì chúng nó không đến tiếp trợ Đức Giê-hô-va, Không đến tiếp trợ Đức Giê-hô-va đánh các dõng sĩ!
24 Nguyện cho Gia-ên, vợ Hê-be, người Kê-nít. Được phước giữa các người đàn bà! Nguyện người được phước giữa các đàn bà ở trong trại!

25 Si-sê-ra xin nước, nàng đem cho sữa; Nàng
lấy chén kẻ sang trọng mà thết mỡ sữa cho.
26 Một tay nàng nắm lấy cây nọc, Còn tay hữu
cầm-cái búa của người thợ; Nàng đánh Si-sê-ra,
bửa đầu hắn ra, Đập bể đầu và đâm thủng màng
tang.
27 Hắn xỉu, té, nằm tại nơi chân nàng. Hắn
xỉu, té tại chân nàng; Và tại chỗ hắn xỉu, hắn té
chết cứng.
28 Mẹ của Si-sê-ra ở cửa sổ xem thấy, Bèn kêu
qua song mặt vỏng mà rằng: "Vì sao xe con đến
chậm trễ? Tại sao các xe con đi chậm dường
ấy!"
29 Những kẻ khôn ngoan trong bọn hầu người
trả lời, Mà mẹ hắn cũng nói thầm, rằng:
30 "Chúng há chẳng tìm được của cướp sao?
Họ há chẳng phải chia phân của đó ư? Một vài
con gái cho mỗi người chiến sĩ, Một của cướp
bằng vải nhuộm về phần Si-sê-ra; Một của cướp
bằng vải nhuộm thêu! Một cái áo vải nhuộm, hai
cái áo vải thêu, Cho cổ của người thắng trận!"
31 Oâi, Đức Giê-hô-va! nguyện hết thảy kẻ cừu
địch Ngài đều hư mất như vậy! Nguyện những
kẻ yêu mến Ngài được giống như mặt trời, Khi
mọc lên rực rỡ! Đoạn, xứ được hòa bình trong
bốn mươi năm.

6

1 Dân Y-sơ-ra-ên làm điều ác trước mặt Đức
Giê-hô-va, nên Đức Giê-hô-va phó chúng vào tay
dân Ma-đi-an trong bảy năm.

2 Tay của người Ma-đi-an thắng hơn Y-sơ-ra-
ên. Vì sợ người Ma-đi-an, nên dân Y-sơ-ra-ên
làm cho mình những nơi ẩn náu trong núi, trong
các hầm và đồn.
3 Khi Y-sơ-ra-ên đã gieo giống, dân Ma-đi-an
với dân A-mê-léc, và người phương Đông đi lên
đánh Y-sơ-ra-ên,
4 đóng trại đối ngang người, phá hại mùa
màng của xứ cho đến Ga-xa, và không để lại
trong Y-sơ-ra-ên lương thực gì, hoặc chiên, bò
hay là lừa.
5 Vì chúng nó đi lên đem theo bầy súc vật và
trại mình, loán đến khác nào một đám cào cào.
Người và lạc đà vô số đến trong xứ đặng phá
hại.
6 Vậy, vì cớ dân Ma-đi-an, Y-sơ-ra-ên bị nghèo
khổ bẩn chật, nên họ kêu cầu cùng Đức Giê-hô-
va.
7 Bấy giờ, vì dân Y-sơ-ra-ên đã kêu cầu Đức
Giê-hô-va về việc dân Ma-đi-an,
8 nên Đức Giê-hô-va sai một đấng tiên tri đến
cùng dân Y-sơ-ra-ên. Người nói cùng chúng
rằng: Giê-hô-va Đức Chúa Trời Y-sơ-ra-ên phán
như vầy: Ta đã đem các ngươi lên khỏi xứ Ê-díp-
tô, rút các ngươi khỏi nhà nô lệ,
9 giải cứu các ngươi khỏi tay người Ê-díp-tô, và
khỏi tay hết thảy kẻ hà hiếp các ngươi, và đuổi
chúng nó khỏi trước mặt các ngươi; ta đã ban
cho các ngươi xứ của chúng nó,
10 và có phán rằng: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa
Trời các ngươi, chớ sợ các thần của dân A-mô-rít
tại trong xứ mà các ngươi ở. Nhưng các ngươi

nào có nghe tiếng ta!

11 Đoạn, thiên sứ của Đức Giê-hô-va đến ngồi
dưới cây thông Oùp-ra thuộc về Giô-ách, người
A-bi-ê-xê-rít. Ghê-đê-ôn, con trai người, đang
đập lúa mạch trong bàn ép, đặng giấu khỏi dân
Ma-đi-an.

12 Thiên sứ của Đức Giê-hô-va hiện đến cùng
người mà rằng: Hỡi người dõng sĩ! Đức Giê-hô-
va ở cùng ngươi.

13 Ghê-đê-ôn thưa rằng: Oâi! Chúa, nếu Đức
Giê-hô-va ở cùng chúng tôi, sao các điều nầy xảy
đến cho chúng tôi? Các phép lạ kia ở đâu mà tổ
phụ chúng tôi đã thuật lại rằng: Đức Giê-hô-va
há chẳng có đem chúng ta ra khỏi xứ Ê-díp-tô
sao? Vì bây giờ Đức Giê-hô-va từ bỏ chúng tôi,
và phó chúng tôi vào tay dân Ma-đi-an.

14 Đức Giê-hô-va xây lại cùng người mà phán
rằng: Hãy dùng sức của ngươi vẫn có mà đi
giải cứu Y-sơ-ra-ên khỏi tay dân Ma-đi-an. Ta
há chẳng sai ngươi đi sao?

15 Người thưa rằng: Than ôi! hỡi Chúa, tôi sẽ
lấy chi giải cứu Y-sơ-ra-ên? Kìa, trong chi phái
Ma-na-se, họ tôi vốn nghèo hơn hết; còn tôi là
nhỏ hơn hết trong nhà cha tôi.

16 Đức Giê-hô-va phán rằng: Ta sẽ ở cùng
ngươi, và ngươi sẽ đánh bại dân Ma-đi-an như
đánh một người vậy.

17 Ghê-đê-ôn thưa lại rằng: Nếu tôi được ơn
trước mặt Chúa, xin ban cho tôi một dấu rằng
chính Chúa phán cùng tôi.

18 Xin chớ dan khỏi đây cho đến khi tôi trở lại

cùng Ngài, đem của lễ tôi, để trước mặt Ngài.
Ngài đáp: Ta sẽ ở đây cho đến khi ngươi trở lại.
19 Ghê-đê-ôn bèn đi vô, dọn sẵn một con dê
con, lấy một ê-pha bột làm những bánh nhỏ
không men. Người để thịt trong rổ, đổ nước thịt
vào nồi, rồi đem ra dâng các món ấy cho Ngài ở
dưới cây thông.
20 Thiên sứ của Đức Chúa Trời phán rằng: Hãy
lấy thịt và bánh nhỏ không men, để trên hòn đá
nầy, rồi đổ nước thịt ra. Ghê-đê-ôn bèn làm như
vậy.
21 Bấy giờ, thiên sứ của Đức Giê-hô-va giơ đầu
gậy Ngài đang cầm nơi tay mình ra, đụng đến
thịt và bánh nhỏ không men. Lửa từ hòn đá
bốc lên, thiêu hóa thịt và bánh nhỏ không men;
đoạn, thiên sứ của Đức Giê-hô-va biến đi khỏi
mắt người.
22 Ghê-đê-ôn thấy rằng ấy là thiên sứ của Đức
Giê-hô-va, bèn la rằng: Oâi, Chúa Giê-hô-va!
khốn nạn cho tôi, vì tôi thấy đối diện thiên sứ
của Đức Giê-hô-va!
23 Nhưng Đức Giê-hô-va phán cùng người
rằng: Khá yên lòng, chớ sợ chi, ngươi sẽ không
chết đâu.
24 Ghê-đê-ôn bèn lập tại đó một cái bàn thờ
cho Đức Giê-hô-va, và đặt tên là Giê-hô-va-Sa-
lam. Tại Oùp-ra, thành của người A-bi-ê-xê-rít,
cái bàn thờ ấy vẫn còn đến ngày nay.
25 Trong cũng một đêm ấy, Đức Giê-hô-va phán
cùng Ghê-đê-ôn rằng: Hãy bắt con bò đực tơ
của cha ngươi, và một con bò đực thứ nhì bảy

tuổi, rồi phá dỡ bàn thờ thần Ba-anh tại nhà cha
ngươi, và đánh hạ hình tượng A-sê-ra ở trên đó.
26 Đoạn, tại nơi chót hòn đá nầy, ngươi sẽ lập
một bàn thờ cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi,
và sắp đặt mọi việc; rồi hãy bắt con bò đực thứ
nhì, dâng làm của lễ thiêu với gỗ hình tượng
A-sê-ra mà ngươi đã đánh hạ.
27 Ghê-đê-ôn chọn lấy mười người trong bọn
đầy tớ mình, và làm theo điều Đức Giê-hô-va đã
phán dặn; và vì người sợ nhà cha mình cùng kẻ
trong thành, nên không dám làm theo lịnh ấy
ban ngày, bèn làm ban đêm.
28 Sớm mai, khi dân trong thành thức dậy, thấy
bàn thờ của thần Ba-anh đã bị phá dỡ, hình
tượng A-sê-ra ở trên bị đánh hạ, và con bò đực
thứ nhì đã dâng làm của lễ thiêu trên bàn thờ
mới lập đó.
29 Chúng hỏi nhau rằng: Ai làm điều đó?
Đoạn, hỏi thăm và tra xét. Có người nói cùng
chúng nó rằng: Aáy là Ghê-đê-ôn, con trai Giô-
ách, đã làm điều đó.
30 Dân trong thành bèn nói cùng Giô-ách rằng:
Hãy biểu con ngươi ra, nó phải chết, vì nó đã phá
dỡ bàn thờ thần Ba-anh, và đánh hạ hình tượng
A-sê-ra ở trên.
31 Giô-ách đáp với những kẻ dấy nghịch cùng
mình rằng: Các ngươi há có ý binh vực Ba-anh
sao? Há có phải các ngươi muốn tiếp cứu nó ư?
Ai theo phe của Ba-anh sẽ bị xử tử kể từ sáng
ngày nay. Nếu hắn là chúa, thì chính hắn hãy
tranh luận lấy chớ, bởi vì người ta đã phá dỡ

bàn thờ của hắn.
32 Vậy, trong ngày đó người ta gọi Ghê-đê-ôn là
Giê-ru-ba-anh mà rằng: Ba-anh phải tranh luận
cùng người, vì Ghê-đê-ôn có phá dỡ bàn thờ của
hắn!
33 Hết thảy dân Ma-đi-an, dân A-ma-léc, và
người phương Đông đều hiệp lại, đi ngang qua
sông Giô-đanh, và đóng trại tại trũng Gít-rê-ên.
34 Thần của Đức Giê-hô-va cảm hóa Ghê-đê-ôn;
người thổi kèn, các người A-bi-ê-xê-rít bèn hiệp
lại đặng theo người.
35 Người cũng sai sứ giả đi khắp Ma-na-se;
người Ma-na-se bèn nhóm hiệp đặng theo người.
Đoạn, người sai sứ giả đến chi phái A-se, Sa-
bu-lôn và Nép-ta-li; họ cũng đi lên mà hiệp với
người nữa.
36 Ghê-đê-ôn thưa cùng Đức Chúa Trời rằng:
Nếu Chúa muốn dùng tay tôi giải cứu Y-sơ-ra-
ên, y như lời Chúa đã phán,
37 thì tôi sẽ để một lốt chiên trong sân đạp lúa;
nếu sương chỉ đóng trên lốt chiên, còn đất lại
khô ráo, thì tôi sẽ nhận biết Chúa dùng tay tôi
giải cứu Y-sơ-ra-ên, y như Chúa đã hứa vậy.
38 Việc bèn xảy ra như vậy: ngày mai Ghê-đê-
ôn dậy sớm, ép vắt lốt chiên, thì sương chảy ra
đầy một chén nước.
39 Ghê-đê-ôn lại thưa cùng Đức Chúa Trời
rằng: Xin cơn thạnh nộ Chúa chớ nổi phừng
cùng tôi, tôi chỉ sẽ nói lần nầy thôi. Xin Chúa
để tôi làm thử với lốt chiên chỉ một lần nầy mà
thôi: Xin cho một mình lốt chiên phải khô, còn
sương lại đóng khắp trên đất.

40 Trong đêm đó, Đức Chúa Trời bèn làm như
vậy; chỉ một mình lốt chiên thì khô, còn khắp
trên đất lại bị sương phủ.

7

1 Qua ngày sau, Giê-ru-ba-anh, tức là Ghê-đê-
ôn, và cả dân sự đồng theo người đều dậy sớm,
đi đến đóng trại gần bên suối Ha-rốt. Dinh của
Ma-đi-an ở phía bắc về lối nổng Mô-rê, trong
trũng.
2 Đức Giê-hô-va phán cùng Ghê-đê-ôn rằng:
Đạo binh đi theo ngươi lấy làm đông quá, ta
chẳng phó dân Ma-đi-an vào tay nó đâu, e Y-
sơ-ra-ên đối cùng ta tự khoe mà rằng: Tay tôi
đã cứu tôi.
3 Vậy bây giờ, hãy truyền lịnh nầy cho bá tánh
nghe: Ai là người sợ hãi run rẩy, khá trở về khỏi
núi Ga-la-át! Hai vạn hai ngàn người bèn trở về,
còn một vạn người ở lại.
4 Đức Giê-hô-va phán cùng Ghê-đê-ôn rằng:
Dân hãy còn đông quá, phải biểu chúng xuống
nơi mé nước, rồi ta sẽ vì ngươi thử chúng nó tại
đó. Hễ kẻ nào ta phán với ngươi rằng: "Nó khá
đi với ngươi," thì nó sẽ đi theo ngươi; còn kẻ nào
ta phán cùng ngươi rằng: "Nó chớ đi với ngươi,"
thì kẻ đó không đi.
5 Vậy, người biểu dân sự xuống mé nước; rồi
Đức Giê-hô-va phán cùng Ghê-đê-ôn rằng: Phàm
kẻ nào dùng lưỡi liếm nước như chó, và kẻ nào
quì gối cúi xuống mà uống, thì ngươi phải để
riêng ra.

6 Số người bụm nước trong tay rồi kê miệng
liếm là ba trăm, còn lại bao nhiêu đều quì gối
cúi xuống mà uống.
7 Bấy giờ, Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Ghê-
đê-ôn rằng: Ta sẽ dùng ba trăm người đã liếm
nước đó mà giải cứu các ngươi, và ta sẽ phó dân
Ma-đi-an vào tay ngươi. Còn dân sự khác, ai nấy
đều phải trở về nhà mình!
8 Ghê-đê-ôn cho cả người Y-sơ-ra-ên, ai trở về
trại nấy, nhưng giữ lại ba trăm người kia; chúng
lấy lương thực và cây kèn trong tay. Vả, dinh
Ma-đi-an ở thân dưới người, tại trong trũng.
9 Xảy trong đêm đó, Đức Giê-hô-va phán cùng
Ghê-đê-ôn rằng: Hãy chổi dậy, đi xuống hãm
dinh Ma-đi-an, vì ta đã phó nó vào tay ngươi.
10 Còn nếu ngươi sợ hãm nó, thì hãy đi xuống
đó với Phu-ra, đầy tớ ngươi.
11 Người sẽ nghe điều chúng nó nói, rồi ngươi
sẽ cảm biết rằng mình cóóóóóómạnh mà hãm
dinh chúng nó. Vậy, Ghê-đê-ôn đi xuống cùng
Phu-ra, đầy tớ mình, đến gần nơi lính canh ở
đầu dinh.
12 Vả, dân Ma-đi-an, dân A-ma-léc, và hết thảy
người phương Đông bủa ra trong trũng đông
như cào cào, còn lạc đà của chúng nó thì vô số,
khác nào cát nơi bờ biển.
13 Trong lúc Ghê-đê-ôn đến, có một người
thuật điềm chiêm bao cho bạn mình nghe, rằng:
Nầy, tôi có một điềm chiêm bao, thấy một cái
bánh nhỏ bằng bột lúa mạch lăn vào trại quân
Ma-đi-an: nó lăn đến một trại, đụng làm cho trại

ngã, lật ngược trên lộn dưới, nên trại bị đánh đổ.
14 Bọn người đáp rằng: Đó nào khác hơn là
gươm của Ghê-đê-ôn, con trai Giô-ách, người Y-
sơ-ra-ên. Đức Chúa Trời đã phó Ma-đi-an và cả
trại quân vào tay người.
15 Khi Ghê-đê-ôn nghe lời thuật điềm chiêm
bao nầy và sự bàn điềm đó, thì thờ lạy Đức Chúa
Trời; rồi trở về trại quân Y-sơ-ra-ên, mà rằng:
Hãy chổi dậy, vì Đức Giê-hô-va đã phó trại quân
Ma-đi-an vào tay các ngươi!
16 Đoạn, người chia ba trăm người làm ba đội,
phát cho mỗi tên những kèn, bình không, và
đuốc ở trong bình,
17 mà dặn rằng: Hãy ngó ta, và làm y như ta
làm; khi ta đến đầu trại quân, các ngươi sẽ làm
theo điều ta làm.
18 Khi ta và những kẻ theo ta thổi kèn, thì các
ngươi cũng sẽ thổi kèn ở khắp xung quanh trại
quân, và reo lên rằng: Vì Đức Giê-hô-va và vì
Ghê-đê-ôn!
19 Ghê-đê-ôn và một trăm quân theo người đi
đến đầu trại quân vào lúc canh ba, hồi mới giao
canh. Chúng thổi kèn, và đập bể bình mình cầm
nơi tay.
20 Bấy giờ, ba đội quân thổi kèn, và đập bể
bình, tay tả cầm đuốc, tay hữu nắm kèn đặng
thổi; đoạn cất tiếng reo lên rằng: Gươm của Đức
Giê-hô-va và của Ghê-đê-ôn!
21 Chúng đứng vây quanh trại quân, ai cứ chỗ
nấy; cả trại quân bèn vỡ chạy, cất tiếng la và
trốn đi.
22 Ba trăm người cứ thổi kèn, và khắp trại

quân, Đức Giê-hô-va khiến trở gươm của mỗi
người chém lẫn bạn mình. Đạo-binh chạy trốn
đến Bết-si-ta, về hướng Xê-rê-ra, cho đến bờ cõi
A-bên-Mê-hô-la gần Ta-bát.
23 Người Y-sơ-ra-ên, tức những người chi phái
Nép-ta-li, A-se và Ma-na-se hiệp lại mà đuổi theo
dân Ma-đi-an.
24 Bấy giờ, Ghê-đê-ôn sai sứ vào khắp núi Eùp-
ra-im đặng nói rằng: Hãy xuống đón dân Ma-
đi-an, chận đường chúng nó qua sông, cho đến
Bết-Ba-ra và các chỗ cạn của Giô-đanh. Vậy, các
người Eùp-ra-im hiệp lại, chiếm các bến cho đến
Bết-Ba-ra, cùng những chỗ cạn của Giô-đanh.
25 Chúng cũng bắt được hai quan trưởng của
dân Ma-đi-an, là Ô-rép và Xê-ép; giết Ô-rép tại
nơi hòn đá Ô-rép, và Xê-ép tại nơi máy ép rượu
Xê-ép. Đoạn, họ đuổi theo dân Ma-đi-an, cùng
đem đầu Ô-rép và đầu Xê-ép đến Ghê-đê-ôn ở
phía bên kia sông Giô-đanh.

8

1 Người Eùp-ra-im bèn nói cùng Ghê-đê-ôn
rằng: Vì sao ông đã đãi chúng tôi như vậy? Khi
ông đi giao chiến cùng dân Ma-đi-an, sao không
gọi chúng tôi đi với? Chúng cãi cùng người cách
dữ dội.
2 Nhưng người đáp cùng chúng rằng: Sánh
với anh em, tôi há có làm được điều chi? Sự mót
nho của Eùp-ra-im há chẳng hơn mùa gặt nho
của A-bi-ê-xe sao?

3 Đức Chúa Trời đã phó Ô-rép và Xê-ép là
hai quan trưởng dân Ma-đi-an, vào tay anh em.
Đem sánh với anh em, tôi nào có làm được điều
gì? Khi người nói lời ấy rồi, cơn giận của chúng
bèn nguôi.
4 Ghê-đê-ôn đi tới sông Giô-đanh, sang qua
cùng ba trăm người đồng theo mình; dẫu mệt
nhọc, họ cũng cứ rượt theo quân nghịch.
5 Người bèn nói cùng dân Su-cốt rằng: Ta xin
các ngươi hãy cấp một vài ổ bánh cho dân theo
ta, vì chúng mệt nhọc; ta đang đuổi theo Xê-
bách và Xanh-mu-na, hai vua Ma-đi-an.
6 Nhưng các quan trưởng Su-cốt đáp rằng:
Chớ thì ông đã cầm nơi tay mình cườm tay của
Xê-bách và Xanh-mu-na chưa, nên chúng tôi
phải cấp bánh cho đạo binh ông?
7 Ghê-đê-ôn la lên rằng: Thế thì, khi Đức Giê-
hô-va đã phó Xê-bách và Xanh-mu-na vào tay ta,
ta sẽ lấy chông đồng vắng và nhánh gai mà đánh
thịt các ngươi!
8 Từ đó, người đi lên đến Phê-nu-ên và cũng
nói một cách ấy với dân Phê-nu-ên. Dân Phê-nu-
ên đáp cùng người y như dân Su-cốt đã đáp.
9 Vậy, người cũng nói với dân Phê-nu-ên rằng:
Khi ta trở về bình an, ắt sẽ phá hủy cái tháp nầy.
10 Xê-bách và Xanh-mu-na ở tại Cạt-cô với
quân binh mình, số chừng mười lăm ngàn người,
là kẻ còn sót lại trong đạo binh của các người
phương Đông; vì một trăm hai mươi ngàn người
có tài cầm gươm đã bị giết.
11 Ghê-đê-ôn đi lên theo đường của những dân

ở dưới trại, tại hướng đông Nô-bách và Giô-bê-
ha, đánh bại đạo binh vẫn tưởng rằng mình
bình an vô-sự.
12 Khi Xê-bách và Xanh-mu-na chạy trốn,
người đuổi theo bắt được hai vua Ma-đi-an, là
Xê-bách và Xanh-mu-na, và đánh cả đạo binh
vỡ chạy.
13 Đoạn, Ghê-đê-ôn, con trai Giô-ách, ở trận trở
về qua dốc Hê-re,
14 bắt một đứa con trai trẻ ở Su-cốt, tra hỏi
nó, rồi nó viết khai tên những quan trưởng và
trưởng lão của Su-cốt, số được bảy mươi bảy
người.
15 Kế đó, người đến cùng dân Su-cốt, mà nói
rằng: Nầy Xê-bách và Xanh-mu-na mà các ngươi
đã mắng ta rằng: Chớ thì ông đã cầm cườm tay
Xê-bách và Xanh-mu-na nơi tay mình chưa, nên
chúng tôi phải cấp bánh cho dân mệt nhọc của
ông?
16 Vậy, người bắt các trưởng lão của thành, lấy
chông gai nơi đồng vắng mà đánh phạt những
người Su-cốt;
17 cũng phá hủy tháp Phê-nu-ên và giết những
người của thành ấy.
18 Đoạn, người nói cùng Xê-bách và Xanh-mu-
na rằng: Các người kia mà hai ngươi đã giết tại
Tha-bô là làm sao? Hai vua đáp: Chúng nó cũng
như ngươi; mỗi người đều có hình vóc như một
hoàng tử.
19 Người tiếp: Aáy là anh em ta, con của mẹ
ta. Quả thật, ta chỉ Đức Giê-hô-va hằng sống mà

thề, nếu hai ngươi đã để anh em ta sống, thì nay
ta không giết hai ngươi!
20 Đoạn, Ghê-đê-ôn nói cùng Giê-the, con đầu
lòng mình, mà rằng: Hãy chổi dậy, giết họ đi.
Nhưng người trẻ chẳng rút gươm ra vì sợ: người
vẫn còn thiếu niên.
21 Xê-bách và Xanh-mu-na nói: Chính ngươi
hãy chổi dậy và đánh chúng ta đi; vì hễ người
thể nào thì sức thể ấy. Ghê-đê-ôn bèn chổi dậy,
giết Xê-bách và Xanh-mu-na; đoạn lấy đồ trang
sức hình như trăng lưỡi liềm ở nơi cổ lạc đà của
hai vua.
22 Bấy giờ, những người Y-sơ-ra-ên nói cùng
Ghê-đê-ôn rằng: Xin ông, con trai, và cháu ông
hãy quản trị chúng tôi, vì ông đã giải cứu chúng
tôi khỏi tay dân Ma-đi-an.
23 Nhưng Ghê-đê-ôn đáp cùng chúng rằng: Ta
chẳng quản trị các ngươi, con trai ta cũng không
quản trị các ngươi đâu; Đức Giê-hô-va sẽ quản
trị các ngươi.
24 Đoạn, Ghê-đê-ôn nói cùng chúng rằng: Ta
chỉ xin các ngươi một điều nầy, là mỗi người
trong các ngươi phải giao cho ta những vòng
mình đã đoạt lấy. (Vả, quân nghịch có những
vòng vàng, vì chúng nó vốn là dân ỗch-ma-ên).
25 Chúng đáp: Chúng tôi sẵn lòng giao cho
ông. Họ trải một áo tơi ra, rồi hết thảy đều ném
vào đó những vòng của mình đã đoạt lấy.
26 Những vòng vàng mà Ghê-đê-ôn đã xin, cân
được một ngàn bảy trăm siếc-lơ vàng, không kể
những đồ trang sức hình như trăng lưỡi liềm,

hoa tai, và áo sắc điều của vua Ma-đi-an thường
mặc, cùng những kiềng nơi cổ lạc đà.
27 Ghê-đê-ôn lấy vật đó làm một cái ê-phót, để
trong thành mình tại Oùp-ra. Cả Y-sơ-ra-ên đều
cúng thờ cái ê-phót đó; nó trở thành một cái bẫy
cho Ghê-đê-ôn và cả nhà người.
28 Dân Ma-đi-an bị phục trước mặt dân Y-sơ-
ra-ên, chẳng cất đầu lên được nữa; nên trong
đời Ghê-đê-ôn, xứ được hòa bình trọn bốn mươi
năm.
29 Giê-ru-ba-anh, con trai Giô-ách, trở về và ở
trong nhà mình.
30 Vả, Ghê-đê-ôn sanh được bảy mươi con trai,
vì người có nhiều vợ.
31 Vợ lẽ người ở tại Si-chem, cũng sanh cho
người một con trai đặt tên là A-bi-mê-léc.
32 Đoạn, Ghê-đê-ôn, con trai Giô-ách, qua đời,
tuổi tác đã cao, được chôn trong mả của Giô-ách,
cha người, tại Oùp-ra, là thành dân A-bi-ê-xê-rít.
33 Sau khi Ghê-đê-ôn qua đời, dân Y-sơ-ra-ên
trở lại hành dâm cùng các Ba-anh, và chọn Ba-
anh-Bê-rít làm thần.
34 Như vậy, dân Y-sơ-ra-ên không nhớ đến Giê-
hô-va Đức Chúa Trời mình, là Đấng đã giải cứu
họ khỏi tay các kẻ thù nghịch ở chung quanh;
35 và cũng không có lòng thảo chút nào với
nhà Giê-ru-ba-anh, là Ghê-đê-ôn, về các ơn mà
người đã làm cho Y-sơ-ra-ên.

9

1 A-bi-mê-léc, con trai Giê-ru-ba-anh, sang qua
Si-chem, đến cùng các cậu và cả nhà ông ngoại

mình, mà nói rằng:
2 Xin các ông hãy hỏi hết thảy người Si-chem,
mà nói rằng: Hoặc tất cả bảy mươi người con
trai Giê-ru-ba-anh cai trị trên các ngươi, hoặc
chỉ một người làm vua của các ngươi, điều nào
là tốt hơn? Cũng hãy nhớ rằng ta đồng cốt nhục
với các ngươi.
3 Các cậu người nói giùm người, đem các lời
nầy thuật lại cho hết thảy dân Si-chem nghe, và
lòng chúng nghiêng về A-bi-mê-léc, vì chúng nói
rằng: Người là anh em ta.
4 Chúng bèn ban cho người bảy mươi miếng
bạc của miếu Ba-anh-Bê-rít; A-bi-mê-léc lấy bạc
đó mướn những kẻ bại hoại hoang đàng đi theo
mình.
5 Đoạn, người đi đến nhà cha mình tại Oùp-
ra, và trên một hòn đá, giết các anh em mình,
tức những con trai của Giê-ru-ba-anh, số là bảy
mươi người. Chỉ một mình Giô-tham, con út
của Giê-ru-ba-anh, còn sống, bởi vì chàng đã ẩn
mình.
6 Bấy giờ, hết thảy người Si-chem nhóm hiệp
với cả họ Mi-lô, đi đến cây dẻ bộp bia-đá ở tại
Si-chem, mà tôn A-bi-mê-léc làm vua.
7 Giô-tham hay đặng điều đó, bèn đi lên đứng
trên chót núi Ga-ri-xim, cất tiếng la rằng: Hỡi
người Si-chem, hãy nghe ta, và nguyện Đức Chúa
Trời nghe các ngươi!
8 Các cây cối đều đi đặng xức dầu cho một vua
cai trị chúng nó. Chúng nó nói cùng cây ô-li-ve
rằng: Hãy cai trị chúng tôi.
9 Cây ô-li-ve đáp: Ta há sẽ bỏ dầu ta mà Đức

Chúa Trời và loài người đều tôn vinh, đặng đi
xao động trên các cây cối ư?
10 Các cây cối lại nói cùng cây vả rằng: Hãy
đến cai trị chúng tôi.
11 Nhưng cây vả đáp rằng: Ta há sẽ bỏ sự ngọt
ngon và trái tươi tốt ta đặng đi xao động trên
các cây cối ư?
12 Đoạn, các cây cối nói cùng cây nho rằng:
Hãy đến cai trị chúng tôi.
13 Nhưng cây nho đáp: Ta há sẽ bỏ rượu ngon
ta, là thứ làm cho vui Đức Chúa Trời và người ta,
đặng đi xao động trên các cây cối ư?
14 Bấy giờ, hết thảy cây cối nói cùng gai góc
rằng: Hãy đến cai trị chúng tôi.
15 Gai góc đáp cùng các cây cối rằng: Nếu bởi
lòng chân thật mà các ngươi muốn xức dầu ta
làm vua các ngươi, thì hãy đến núp dưới bóng
ta; bằng không, nguyện lửa ra từ gai và thiêu
nuốt cây bá hương Li-ban đi!
16 Bây giờ, có phải các ngươi cư xử chân thật
và công bình mà tôn A-bi-mê-léc làm vua chăng?
Các ngươi có hậu đãi Giê-ru-ba-anh và nhà người
chăng? Có báo đáp điều người đã làm cho các
ngươi chăng?
17 Vì cha ta có tranh chiến cho các ngươi, liều
mình mà giải cứu các ngươi khỏi tay dân Ma-đi-
an.
18 Nhưng ngày nay các ngươi lại dấy lên cùng
nhà cha ta, đã giết trên một hòn đá các con trai
người, số là bảy mươi người, và lấy A-bi-mê-léc,
con trai của con đòi người, mà tôn lên làm vua
của dân Si-chem, vì hắn là anh em các ngươi.

19 Vậy, ví bằng ngày nay các ngươi có lấy sự
chân thật và chánh trực mà đãi Giê-ru-ba-anh
và nhà người, thì A-bi-mê-léc khá vui mừng nơi
các ngươi, và các ngươi hãy vui mừng nơi hắn!
20 Bằng chẳng, nguyện lửa ra từ A-bi-mê-léc
thiêu nuốt những người Si-chem cùng họ Mi-lô;
và nguyện lửa ra từ những người Si-chem cùng
họ Mi-lô mà thiêu nuốt A-bi-mê-léc!
21 Đoạn, Giô-tham trốn, đi ẩn náu tại Bê-re, và
ở đó, vì sợ A-bi-mê-léc, anh mình.
22 A-bi-mê-léc cai trị Y-sơ-ra-ên trong ba năm.
23 Đoạn, Đức Chúa Trời sai đến một ác thần
sanh sự bất bình giữa A-bi-mê-léc và người Si-
chem; người Si-chem bèn phản nghịch A-bi-mê-
léc,
24 để báo thù tội sát nhân đã phạm cùng bảy
mươi con trai Giê-ru-ba-anh, và khiến huyết họ
đổ lại trên A-bi-mê-léc, là anh đã giết họ, cùng
đổ trên người Si-chem đã giúp hắn giết anh em
mình.
25 Người Si-chem sai mấy kẻ đi rình rập người
trên chót núi; chúng nó cướp giựt những kẻ đi
qua đường gần bên chúng nó. A-bi-mê-léc hay
được điều đó.
26 Bấy giờ, Ga-anh, con trai Ê-bết, cùng anh em
mình đến vào trong Si-chem; người Si-chem đều
để lòng tin cậy nơi người.
27 Rồi chúng ra ngoài đồng, hái những vườn
nho của mình, đạp trái nho, và dự tiệc yến.
Đoạn, họ vào trong đền thờ của thần chúng, ăn
và uống, rồi rủa sả A-bi-mê-léc.

28 Ga-anh, con trai Ê-bết, bèn nói rằng: A-bi-
mê-léc là ai, Si-chem là chi mà chúng ta phục sự
A-bi-mê-léc? Hắn há chẳng phải là con trai Giê-
ru-ba-anh sao? Còn Xê-bun, há chẳng phải là kẻ
phụ tá hắn ư? Các ngươi khá phục sự những
người Hê-mô, là cha của Si-chem; còn chúng ta
sao lại phục sự hắn?
29 è! nếu ta có dân sự nầy dưới tay ta, ta sẽ
đuổi A-bi-mê-léc đi! Đoạn, người nói cùng A-bi-
mê-léc rằng: Hãy gia tăng quân lính ngươi mà
ra trận!
30 Xê-bun, quan cai thành, nghe được các lời
của Ga-anh, con trai Ê-bết nói, thì cơn giận người
phừng lên,
31 mật sai sứ đến A-bi-mê-léc, mà nói rằng:
Nầy Ga-anh, con trai Ê-bết, và anh em nó đã đến
Si-chem, xui giục thành dấy nghịch cùng ông.
32 Vậy, đêm nay ông và các người theo ông phải
chổi dậy, đi phục binh ngoài đồng.
33 Đến sáng mai khi mặt trời vừa mọc, ông
phải dậy sớm, xông hãm thành. Khi Ga-anh và
quân theo nó ra đánh ông, thì ông hãy tùy cơ
mà làm.
34 Vậy, A-bi-mê-léc và cả đạo binh theo người
đều chổi dậy ban đêm, chia ra làm bốn đội, và
mai phục gần Si-chem.
35 Ga-anh, con trai Ê-bết, kéo ra và đứng tại
cửa thành; A-bi-mê-léc và cả đạo binh theo
người bèn đi ra khỏi nơi phục.
36 Ga-anh thấy đạo binh ấy, nói cùng Xê-bun
rằng: Ta thấy một đạo binh từ trên chót núi

xuống. Xê-bun đáp: Ngươi thấy bóng núi mà
tưởng là người ta đó chớ!
37 Nhưng Ga-anh lại tiếp rằng: Quả thật một
cơ binh ở trên núi xuống, và một đội do đường
cây dẻ bộp thuật sĩ mà đến.
38 Xê-bun bèn la lên rằng: Chính ngươi đã nói:
A-bi-mê-léc là ai mà ta phục sự hắn! Vậy, những
lời khoe khoang của ngươi đó đã ra sao? Đó há
chẳng phải đạo binh mà người khinh dể ư? Bây
giờ, khá đi ra giao chiến cùng chúng nó!
39 Ga-anh bèn đứng đầu các người Si-chem, đi
ra giao chiến cùng A-bi-mê-léc.
40 Ga-anh bị A-bi-mê-léc đuổi theo, chạy trốn
trước mặt người, và nhiều người bị thương ngã
chết dọc đường, cho đến cửa thành.
41 A-bi-mê-léc đi ở tại A-ru-ma. Còn Xê-bun
đuổi Ga-anh và anh em người đi, không cho ở
tại Si-chem nữa.
42 Qua ngày sau, dân sự đi ra ngoài đồng, có
người đem tin đó cho A-bi-mê-léc hay.
43 Người bèn bắt cơ binh mình chia ra làm ba
đội, để mai phục ngoài đồng. Khi thấy dân sự ở
thành kéo ra, người liền chổi dậy và hãm đánh
chúng nó.
44 Đoạn A-bi-mê-léc và những kẻ đi theo lướt
đến trước, dừng lại tại cửa thành; còn hai đội
kia xông vào hết thảy người ở ngoài đồng, và
đánh giết họ.
45 A-bi-mê-léc hãm đánh thành trọn ngày, bèn
chiếm lấy và giết hết thảy người ở trong, rồi phá
thành và rắc muối ở đó.

46 Nghe tin nầy, hết thảy dân sự ở tháp Si-chem
đều rút về trong đồn của miếu thần Bê-rít.
47 Người ta đem tin cho A-bi-mê-léc hay rằng
hết thảy dân sự tháp Si-chem đều hiệp lại tại
trong đồn.
48 A-bi-mê-léc bèn đi lên núi Sanh-môn với cả
đạo binh theo mình. Người cầm lấy nơi tay một
cái rìu chặt một nhánh cây, đỡ nó lên và vác
trên vai; rồi nói cùng quân theo mình rằng: Các
ngươi có thấy điều ta làm chăng? Hãy mau mau
làm như ta.
49 Vậy, mỗi người chặt một nhánh cây, rồi đi
theo A-bi-mê-léc. Họ dựng sắp nhánh cây đó nơi
đồn, châm lửa vào, và thiêu đồn cùng những
người ở trong. Như vậy hết thảy những người ở
tháp Si-chem, nam và nữ, đều chết, số ước một
ngàn.
50 A-bi-mê-léc liền đi đánh Thê-bết, vây và
chiếm lấy nó.
51 Giữa thành phố có một cái tháp vững bền,
hết thảy dân sự của thành, nam và nữ, đều chạy
vô núp tại đó, và đóng cửa lại, rồi lên trên đỉnh
tháp.
52 A-bi-mê-léc tấn tới tháp, xông hãm nó, và đi
lại gần cửa đặng phóng hỏa.
53 Nhưng một người nữ ném thớt cối trên đầu
A-bi-mê-léc làm bể sọ người.
54 Người liền kêu gã trai trẻ cầm binh khí hầu
mình, mà nói rằng: Hãy rút gươm ngươi ra giết
ta đi, kẻo người ta nói: một người đàn bà đã giết
người! Vậy, gã trai trẻ bèn đâm người, thì người
chết.

55 Khi người Y-sơ-ra-ên thấy A-bi-mê-léc đã
chết, thì mỗi người đi về nhà mình.
56 Như vậy, Đức Chúa Trời báo ứng A-bi-mê-
léc vì tội ác hắn đã phạm cùng cha mình mà
giết bảy mươi người anh em mình.
57 Đức Chúa Trời cũng báo ứng dân Si-chem
vì mọi điều ác mà chúng nó làm. Sự rủa sả của
Giô-tham, con trai Giê-ru-ba-anh, ứng nghiệm
trên chúng nó là như vậy.

10

1 Sau A-bi-mê-léc, Thô-la, con trai Phu-a, cháu
Đô-đô, người Y-sa-ca, dấy lên đặng giải cứu Y-sơ-
ra-ên. Người ở tại Sa-mia trong núi Eùp-ra-im,
2 làm quan xét trong Y-sơ-ra-ên hai mươi ba
năm; rồi thác và được chôn tại Sa-mia.
3 Sau người ấy có Giai-rơ, người Ga-la-át, dấy
lên, làm quan xét Y-sơ-ra-ên trong hai mươi hai
năm.
4 Người có ba mươi con trai, cỡi ba mươi lừa
con, và có ba mươi cái thành ở tại xứ Ga-la-át;
ngày nay người ta cũng còn gọi nó là thôn Giai-
rơ.
5 Khi Giai-rơ thác thì được chôn tại Kha-môn.
6 Kế ấy, dân Y-sơ-ra-ên lại làm điều ác trước
mặt Đức Giê-hô-va, phục sự những Ba-anh và
Aùt-tạt-tê, cùng các thần Sy-ri, các thần Si-đôn,
các thần Mô-áp, các thần người Am-môn, và các
thần của dân Phi-li-tin: chúng lìa bỏ Đức Giê-hô-
va không phục sự Ngài.
7 Cơn thạnh nộ của Đức Giê-hô-va bèn nổi
phừng cùng Y-sơ-ra-ên; Ngài phó chúng nó vào
tay dân Phi-li-tin và vào tay người Am-môn.

8 Kể từ năm đó, hai dân tộc nầy hà hiếp và
chà nát dân Y-sơ-ra-ên: những người Y-sơ-ra-ên
ở bên kia sông Giô-đanh trong xứ A-mô-rít, tại
miền Ga-la-át, bị hà hiếp, chà nát trong mười
tám năm.
9 Dân Am-môn cũng sang qua sông Giô-đanh,
đánh Giu-đa, Bên-gia-min, và nhà Eùp-ra-im; Y-
sơ-ra-ên bị cơn hoạn nạn lớn lao vậy.
10 Bấy giờ dân Y-sơ-ra-ên kêu cầu Đức Giê-hô-
va, mà rằng: Chúng tôi có phạm tội cùng Chúa,
vì chúng tôi đã lìa bỏ Đức Chúa Trời chúng tôi,
và hầu việc các thần Ba-anh.
11 Nhưng Đức Giê-hô-va đáp cùng dân Y-sơ-
ra-ên rằng: Ta há chẳng có giải cứu các ngươi
khỏi dân Ê-díp-tô, khỏi dân A-mô-rít, khỏi dân
Am-môn, và khỏi dân Phi-li-tin sao?
12 Lại khi dân Si-đôn, dân A-ma-léc, và dân
Ma-ôn hà hiếp các ngươi, thì các ngươi có kêu
cầu cùng ta, và ta đã giải cứu các ngươi khỏi tay
chúng nó.
13 Nhưng các ngươi đã lìa bỏ ta, hầu việc các
thần khác, bởi đó cho nên ta không giải cứu các
ngươi nữa.
14 Hãy đi kêu cầu những thần mà các ngươi
đã chọn; chúng nó khá giải cứu các ngươi trong
cơn hoạn nạn!
15 Dân Y-sơ-ra-ên thưa cùng Đức Giê-hô-va
rằng: Chúng tôi đã phạm tội! Xin Chúa hãy đãi
chúng tôi theo điều Chúa cho là tốt lành, chỉ xin
hãy giải cứu chúng tôi ngày nay!
16 Họ bèn cất khỏi giữa mình các tà thần, rồi
trở lại phục sự Đức Giê-hô-va; lòng Ngài buồn

rầu về sự khốn khổ của Y-sơ-ra-ên.
17 Dân Am-môn nhóm lại, và đóng trại trong
xứ Ga-la-át. Dân Y-sơ-ra-ên cũng nhóm lại, và
đóng trại tại Mích-ba.
18 Dân sự và các quan trưởng xứ Ga-la-át hỏi
nhau rằng: Ai là người sẽ khởi đầu ra đánh dân
Am-môn? Người đó sẽ làm quan trưởng hết thảy
dân Ga-la-át.

11

1 Giép-thê, người Ga-la-át, là tay dõng sĩ, con
của một người kỵ nữ, và cha là Ga-la-át.
2 Vợ của Ga-la-át có sanh cho người những con
trai. Khi các con trai của vợ ấy lớn lên, bèn đuổi
Giép-thê đi, mà rằng: Mầy không được ăn phần
gia tài trong nhà cha chúng ta, vì mầy là con của
người đàn bà khác.
3 Vậy, Giép-thê trốn xa anh em mình, và ở
trong xứ Tóp. Có những đứa du đãng hiệp lại
chung quanh Giép-thê, và đi ra với người.
4 Sau một ít lâu, dân Am-môn giao chiến cùng
Y-sơ-ra-ên.
5 Trong lúc dân Am-môn đánh Y-sơ-ra-ên, các
trưởng lão Ga-la-át đi đem Giép-thê ở xứ Tóp về.
6 Họ nói cùng người rằng: Xin hãy đến làm
quan tướng chúng ta, chúng ta sẽ đánh dân Am-
môn.
7 Nhưng Giép-thê đáp cùng các trưởng lão Ga-
la-át rằng: Các ông há chẳng phải là kẻ ghét tôi
và đuổi tôi khỏi nhà cha tôi sao? Còn bây giờ các
ông đang bị cùng-khốn, sao lại đến tôi?

8 Các trưởng lão Ga-la-át đáp cùng Giép-thê
rằng: Bây giờ chúng ta lại đến cùng ngươi, hầu
cho ngươi đi với chúng ta: ngươi sẽ đánh dân
Am-môn, rồi sẽ làm đầu của chúng ta, và của
hết thảy dân xứ Ga-la-át.
9 Giép-thê lại đáp cùng các trưởng lão Ga-la-
át rằng: Ví bằng các ông đem tôi về đặng đánh
dân Am-môn, và nếu Đức Giê-hô-va phó chúng
nó vào tay tôi, thì tôi sẽ làm đầu các ông chớ.
10 Các trưởng lão Ga-la-át nói cùng Giép-thê
rằng: Chúng ta quả sẽ làm y như lời ngươi
đã nói; nguyện Đức Giê-hô-va làm chứng giữa
chúng ta!
11 Vậy, Giép-thê đi cùng các trưởng lão Ga-la-
át; dân sự lập người làm đầu và tướng; rồi tại
Mích-ba Giép-thê lặp lại trước mặt Đức Giê-hô-
va hết thảy những lời người đã nói.
12 Đoạn Giép-thê sai sứ giả đến cùng vua dân
Am-môn mà nói rằng: Ta với ngươi có việc chi,
nên ngươi kéo đến ta đặng hãm đánh xứ ta?
13 Vua dân Am-môn đáp cùng sứ giả Giép-thê
rằng: Aáy bởi Y-sơ-ra-ên khi ra khỏi nước Ê-díp-
tô, có chiếm lấy xứ ta từ Aït-nôn cho đến Gia-bốc
và Giô-đanh. Bây giờ hãy trả êm lại xứ ấy cho
ta.
14 Giép-thê lại sai sứ giả đến cùng vua dân Am-
môn đặng nói rằng:
15 Giép-thê nói như vầy: Y-sơ-ra-ên không có
xâm đoạt địa phận Mô-áp, cũng chẳng có chiếm
lấy xứ của dân Am-môn.
16 Song khi Y-sơ-ra-ên ra xứ Ê-díp-tô, thì đi

ngang qua đồng vắng cho đến Biển đỏ, rồi tới
Ca-đe.
17 Bấy giờ, người sai sứ giả đến vua Ê-đôm
đặng tâu rằng: Xin cho tôi đi ngang qua xứ
vua. Nhưng vua Ê-đôm không bằng lòng. Người
cũng sai sứ giả đến vua Mô-áp, vua Mô-áp cũng
không khứng cho, nên Y-sơ-ra-ên cứ ở tại Ca-đe.
18 Đoạn, người lại đi vào đồng vắng, vòng
quanh xứ Ê-đôm và xứ Mô-áp; rồi đến cõi phía
đông xứ Mô-áp. Người hạ trại ở bên kia Aït-nôn,
không vào bờ cõi Mô-áp; vì Aït-nôn là giới hạn
của xứ Mô-áp.
19 Rốt lại, Y-sơ-ra-ên sai sứ giả đến cùng Si-
hôn, vua người A-mô-rít, ở tại Bết-hôn, và dặn
nói rằng: Xin để cho chúng tôi đi ngang qua xứ
vua đặng đến xứ chúng tôi.
20 Nhưng Si-hôn không đủ tin dân Y-sơ-ra-ên,
nên không cho đi ngang qua xứ mình, bèn hiệp
lại cả cơ binh mình, kéo đến đóng trại tại Gia-hát
và chống đấu cùng Y-sơ-ra-ên.
21 Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên phó
Si-hôn và cả cơ binh người vào tay Y-sơ-ra-ên. Y-
sơ-ra-ên đánh bại chúng nó, và lấy toàn xứ dân
A-mô-rít, là dân ở miền đó.
22 Vậy, Y-sơ-ra-ên nhận được toàn xứ dân A-
mô-rít, từ Aït-nôn cho đến Gia-bốc, và từ đồng
vắng cho đến Giô-đanh.
23 Vậy bây giờ, Giê-hô-va Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên đã đuổi dân A-mô-rít khỏi trước mặt
dân Y-sơ-ra-ên của Ngài rồi, thì ngươi lại muốn
chiếm lấy xứ của họ sao!

24 Ngươi há chẳng nhận được đất mà Kê-mốt,
là thần của ngươi, đã ban cho ngươi sao? Thế
thì, chúng ta cũng nhận được đất của những
kẻ nào mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta đã
đuổi khỏi trước mặt chúng ta.
25 Vả lại, ngươi cho trổi hơn Ba-lác, con trai
Xếp-bô, vua Mô-áp chăng? Hắn há có khi nào
cãi cọ hay là chiến đấu cùng Y-sơ-ra-ên chăng?
26 Đang lúc ba trăm năm mà Y-sơ-ra-ên ở tại
Hết-bôn và các thành địa hạt nó, A-rô-e và các
thành địa hạt nó, cùng hết thảy các thành ở dọc
theo Aït-nôn, sao ngươi không lấy nó lại trong
khi đó?
27 Vậy, ta không có phạm tội cùng ngươi,
nhưng ngươi đã làm quấy cùng ta mà hãm đánh
ta. Nguyện Đức Giê-hô-va, là Đấng đoán xét,
ngày nay xét đoán giữa dân Y-sơ-ra-ên và dân
Am-môn!
28 Nhưng vua dân Am-môn không khứng nghe
lời của Giép-thê sai nói cùng người.
29 Thần của Đức Giê-hô-va bèn cảm động Giép-
thê; người trải qua Ga-la-át và Ma-na-se, sang
đến Mích-ba ở Ga-la-át, rồi từ Mích-ba ở Ga-la-
át, người đi đánh dân Am-môn.
30 Giép-thê khẩn nguyện cùng Đức Giê-hô-va
rằng: Nếu Ngài phó dân Am-môn vào tay tôi,
khi tôi thắng chúng nó trở về,
31 hễ chi ở cửa nhà tôi đi ra đầu hết đặng đón
rước tôi, thì nấy sẽ thuộc về Đức Chúa Trời, và
tôi sẽ dâng nó làm của lễ thiêu.
32 Đoạn, Giép-thê đi đến dân Am-môn đặng
giao chiến cùng chúng nó, và Đức Giê-hô-va phó

chúng nó vào tay người.
33 Người đánh bại chúng nó từ A-rô-e cho
đến Mi-nít, và cho đến A-bên-Kê-ra-mim, cùng
chiếm lấy của chúng nó hai mươi cái thành. Aáy
là một trận-bại rất lớn; dân Am-môn bị phục
trước mặt dân Y-sơ-ra-ên.
34 Giép-thê trở về nhà mình tại Mích-ba; kìa,
con gái người ra đón-rước người, có cầm trống
nhỏ và nhảy múa. Nàng là con một của người,
ngoài nàng chẳng có con trai hoặc con gái nào
khác hơn.
35 Giép-thê vừa thấy nàng, liền xé áo mình mà
rằng: ù con, than ôi! con gây cho cha tức tối quá
thay! Con thuộc vào số kẻ làm rối cha! Vì cha
có mở miệng khấn nguyện cùng Đức Giê-hô-va,
không thể nuốt lời.
36 Nàng thưa rằng: Cha ôi, nếu cha có mở
miệng khấn nguyện cùng Đức Giê-hô-va, xin hãy
làm cho con y như lời ra khỏi miệng cha, vì bây
giờ Đức Giê-hô-va đã báo thù kẻ cừu địch cha
rồi, tức là dân Am-môn.
37 Đoạn, nàng lại nói cùng cha mình rằng: Xin
cha hãy nhậm cho con lời nầy: Để cho con thong
thả trong hai tháng, con sẽ đi ở trên núi đặng
cùng chị em bạn con khóc về sự đồng trinh của
con.
38 Giép-thê đáp rằng: Con cứ đi. Rồi người để
nàng đi hai tháng. Vậy, nàng đi cùng chị em bạn
mình, khóc sự đồng trinh mình tại trên núi.
39 Cuối hai tháng, nàng trở về cha mình, và
người làm cho nàng tùy theo lời khấn nguyện
mình đã hứa. Nàng chẳng có biết người nam.

Tại cớ đó trong Y-sơ-ra-ên có thường lệ nầy:
40 Mỗi năm, các con gái Y-sơ-ra-ên đi than khóc
con gái của Giép-thê, người Ga-la-át, trong bốn
ngày.

12

1 Người Eùp-ra-im nhóm hiệp đến tại Xa-phôn,
và nói cùng Giép-thê rằng: Vì sao ngươi đi đánh
dân Am-môn không gọi chúng ta đi với? Chúng
ta sẽ đốt nhà ngươi luôn với ngươi.
2 Giép-thê đáp rằng: Ta và dân sự ta có cuộc
tranh cạnh rất lớn với dân Am-môn; và khi ta
kêu các ngươi, thì các ngươi không có giải cứu
ta khỏi tay chúng nó.
3 Thấy rằng các ngươi không đến tiếp cứu ta,
thì ta đã liều mình đi đánh dân Am-môn, và Đức
Giê-hô-va đã phó chúng nó vào tay ta. Vậy, sao
ngày nay các ngươi lên đến ta đặng tranh chiến
cùng ta?
4 Kế ấy, Giép-thê hiệp lại hết thảy dân Ga-la-át,
giao chiến cùng Eùp-ra-im. Người Ga-la-át đánh
bại người Eùp-ra-im, vì họ có nói rằng: ù dân
Ga-la-át, giữa Eùp-ra-im và Ma-na-se, các ngươi
chỉ là kẻ trốn tránh của Eùp-ra-im đó thôi!
5 Đoạn, người Ga-la-át xâm chiếm những chỗ
cạn sông Giô-đanh, trước khi người Eùp-ra-im
đến đó. Và khi một người trốn nào của Eùp-ra-
im nói rằng: Xin để cho tôi đi qua, thì người Ga-
la-át nói rằng: Ngươi có phải người Eùp-ra-im
chăng? Người đáp: Không.
6 Chúng bèn nói cùng người rằng: Thế thì, hãy
nói: Si-bô-lết; người nói Si-bô-lết, không thế nói

cho rõ được; chúng bèn bắt họ và giết đi tại chỗ
cạn của sông Giô-đanh. Trong lúc đó có bốn
mươi hai ngàn người Eùp-ra-im bị chết.
7 Giép-thê, người Ga-la-át làm quan xét trong
Y-sơ-ra-ên được sáu năm. Đoạn, người qua đời,
và được chôn trong một thành ở xứ Ga-la-át.
8 Sau người, có Iếp-san ở Bết-lê-hem làm quan
xét trong Y-sơ-ra-ên.
9 Người có ba mươi con trai và ba mươi con
gái. Người gả các con gái ra ngoài nhà mình, và
cưới ba mươi con gái ở ngoài làm vợ cho các con
trai mình. Người làm quan xét trong Y-sơ-ra-ên
được bảy năm.
10 Đoạn, Iếp-san qua đời, được chôn ở Bết-lê-
hem.
11 Sau Iếp-san, có Ê-lôn người Sa-bu-lôn, làm
quan xét trong Y-sơ-ra-ên, phán xét Y-sơ-ra-ên
trong mười năm.
12 Đoạn, Ê-lôn, người Sa-bu-lôn, qua đời, được
chôn tại A-gia-lôn, trong đất chi phái Sa-bu-lôn.
13 Sau Ê-lôn, có Aùp-đôn, con trai Hi-lên, người
Phi-ra-thôn, làm quan xét trong Y-sơ-ra-ên.
14 Người có bốn mươi con trai và ba mươi cháu
trai; chúng nó đều cỡi bảy mươi lừa con; người
phán xét Y-sơ-ra-ên tám năm.
15 Đoạn, Aùp-đôn, con trai Hi-lên, người Phi-
ra-thôn, qua đời và được chôn tại Phi-ra-thôn, ở
xứ Eùp-ra-im, trên núi dân A-ma-léc.

13

1 Dân Y-sơ-ra-ên cứ làm điều ác trước mặt Đức
Giê-hô-va, nên Đức Giê-hô-va phó chúng vào tay

dân Phi-li-tin trọn bốn mươi năm.

2 Vả, có một người Xô-rê-a, thuộc về một họ
hàng của chi phái Đan, tên là Ma-nô-a; vợ người
son-sẽ, không có con.

3 Thiên sứ của Đức Giê-hô-va hiện đến cùng
người đàn bà ấy mà rằng: Kìa, ngươi son sẻ
không có con; nhưng ngươi sẽ thọ thai và sanh
một con trai.

4 Vậy, từ bây giờ hãy cẩn thận, chớ uống rượu
hay là vật chi say, và cũng đừng ăn vật gì chẳng
sạch;

5 vì người sẽ có nghén và sanh một đứa con
trai. Dao cạo sẽ không đưa qua đầu nó, bởi vì
đứa trẻ từ trong lòng mẹ sẽ làm người Na-xi-rê
cho Đức Chúa Trời; về sau nó sẽ giải cứu Y-sơ-
ra-ên khỏi tay dân Phi-li-tin.

6 Người đàn bà đi thuật lại cùng chồng mình
rằng: Một người của Đức Chúa Trời đến cùng
tôi, diện mạo người giống như diện mạo thiên sứ
của Đức Chúa Trời, rất đáng kính đáng sợ. Tôi
không dám hỏi người ở đâu, người cũng không
tỏ cho biết tên người;

7 nhưng người có nói cùng tôi rằng: Kìa, ngươi
sẽ thọ thai và sanh một đứa trai; vậy bây giờ, chớ
uống rượu hay là vật chi say, và cũng đừng ăn
vật gì chẳng sạch; vì đứa trẻ đó, từ trong lòng
mẹ cho đến ngày qua đời, sẽ làm người Na-xi-rê
cho Đức Chúa Trời.

8 Ma-nô-a cầu nguyện Đức Giê-hô-va mà rằng:
Oâi, Chúa! xin Chúa cho người của Đức Chúa
Trời mà Chúa đã sai xuống, lại đến cùng chúng

tôi, đặng dạy chúng tôi điều phải làm cho đứa
trẻ sẽ sanh ra!
9 Đức Chúa Trời nhậm lời cầu nguyện của Ma-
nô-a. Thiên sứ của Đức Chúa Trời lại đến cùng
người đàn bà đang khi ngồi trong đồng ruộng;
còn Ma-nô-a, chồng nàng, không có tại đó với
nàng.
10 Người đàn bà liền chạy đi thuật cho chồng
rằng: Kìa, người đã đến cùng tôi ngày nọ, nay
lại hiện đến.
11 Ma-nô-a đứng dậy, đi theo vợ mình, và khi
đến gần người đó, thì nói rằng: Oâng có phải
là người đã nói cùng đàn bà nầy chăng? Người
đáp: Aáy là ta.
12 Ma-nô-a tiếp: Khi lời ông ứng nghiệm, thì
đứa trẻ phải giữ theo lệ nào, và phải làm làm
sao?
13 Thiên sứ của Đức Giê-hô-va đáp cùng Ma-
nô-a rằng: Người đàn bà phải kiêng cữ mọi điều
ta đã dặn
14 nàng chớ nên ăn sản vật gì của vườn nho,
chớ nên uống rượu hay là vật chi uống say, và
cũng đừng ăn vật gì chẳng sạch, người khá giữ
theo mọi điều ta đã chỉ dạy cho.
15 Bấy giờ, Ma-nô-a thưa cùng thiên sứ của Đức
Giê-hô-va rằng: Xin cho phép chúng tôi cầm ông
lại đặng dọn dâng cho ông một con dê con.
16 Thiên sứ của Đức Giê-hô-va đáp cùng Ma-
nô-a rằng: Dầu ngươi cầm ta lại, ta cũng chẳng
ăn thực vật của ngươi; nhưng nếu muốn làm
một của lễ thiêu, thì hãy dâng lên cho Đức Giê-
hô-va. Vả, Ma-nô-a không rõ ấy là thiên sứ của

Đức Giê-hô-va,

17 Ma-nô-a lại thưa cùng thiên sứ của Đức Giê-hô-va rằng: Danh ông là chi, để chúng tôi tôn trọng ông khi lời ông phán được ứng nghiệm?

18 Thiên sứ của Đức Giê-hô-va đáp rằng: Sao ngươi hỏi danh ta như vậy? Danh ta lấy làm diệu k".

19 Ma-nô-a bắt con dê con luôn với của lễ chay, dâng lên cho Đức Giê-hô-va tại trên hòn đá. Thiên sứ bèn làm ra một việc lạ lùng, có Ma-nô-a và vợ người làm chứng kiến.

20 trong lúc ngọn lửa từ bàn thờ cất bay lên trên trời, thì thiên sứ của Đức Giê-hô-va cũng lên theo trong ngọn lửa của bàn thờ. Thấy vậy, Ma-nô-a té sấp mặt xuống đất.

21 Thiên sứ của Đức Giê-hô-va chẳng còn hiện đến cùng Ma-nô-a và vợ người nữa. Ma-nô-a nhận biết ấy là thiên sứ của Đức Giê-hô-va,

22 bèn nói cùng vợ rằng: Quả thật chúng ta sẽ chết, vì đã thấy Đức Chúa Trời!

23 Nhưng vợ đáp rằng: Nếu Đức Giê-hô-va muốn giết chúng ta, lẽ nào Ngài có nhậm của lễ thiêu và của lễ chay nơi tay ta, lại lẽ nào Ngài đã cho chúng ta thấy các điều nầy, và cho ta nghe những lời mà chúng ta đã nghe ngày nay.

24 Người đàn bà này sanh một con trai, đặt tên là Sam-sôn. Đứa trẻ lớn lên, và Đức Giê-hô-va ban phước cho.

25 Thần Đức Giê-hô-va khởi cảm động người tại trong dinh Đan, giữa khoảng Xô-rê-a và Ê-ta-ôn.

14

1 Sam-sôn đi xuống Thim-na, thấy một người
nữ trong vòng con gái Phi-li-tin.
2 Người đã trở lên, thuật điều đó cho cha mẹ
mình, mà rằng: Con có thấy tại Thim-na một
người nữ trong vòng con gái Phi-li-tin; bây giờ
xin hãy hỏi nàng cưới cho con.
3 Cha mẹ người nói rằng: Trong vòng các con
gái của anh em con và trong cả dân sự chúng ta,
há chẳng có người nữ nào, mà con phải đi cưới
vợ nơi dân Phi-li-tin chẳng chịu cắt bì đó sao?
Sam-sôn đáp cùng cha rằng: Xin cha hãy cưới
nàng đó cho con, vì nó đẹp mắt con.
4 Vả, cha mẹ người chẳng rõ điều đó bởi nơi
Đức Giê-hô-va mà đến; vì người tìm dịp tranh
đấu cùng dân Phi-li-tin. Lúc bấy giờ dân Phi-li-
tin quản hạt Y-sơ-ra-ên.
5 Sam-sôn đi xuống Thim-na với cha mẹ mình;
khi đến vườn nho Thim-na, thấy một con sư tử
tơ đến đón gầm hét.
6 Thần của Đức Giê-hô-va cảm động Sam-sôn
rất mạnh, tuy chẳng cầm vật chi, song người xé
con sư tử đó như xé con dê con vậy. Nhưng
người chẳng thuật cho cha mẹ hay điều mình
đã làm.
7 Vậy, người đi xuống, nói cùng người nữ,
người nữ đẹp lòng Sam-sôn.
8 Sau một ít lâu, người trở lại đặng cưới nàng;
đi vòng lại xem cái thây sư tử, thấy trong xác nó
có một đoàn ong và mật.
9 Người bụm mật trong tay, vừa ăn vừa đi. Đến

gần cha mẹ, người đưa cho cha mẹ ăn, nhưng
chẳng thuật lại rằng mình đã lấy mật đó trong
thây sư tử.
10 Cha người đi xuống nhà người nữ ấy, và tại
đó Sam-sôn bày ra một tiệc. Aáy là thường tục
của các gã thanh niên hay làm.
11 Vừa thấy chàng, người ta bèn mời ba mươi
gã thanh niên để kết bạn cùng chàng.
12 Sam-sôn nói: Tôi sẽ ra cho anh em một câu
đố; nếu trong bảy ngày tiệc, anh em giải nó ra,
thì tôi sẽ thưởng anh em ba mươi cái áo trong
và ba mươi bộ áo lễ;
13 còn nếu anh em không giải nó ra được, thì
anh em phải nộp cho tôi ba mươi cái áo trong,
và ba mươi bộ áo lễ. Chúng đáp rằng: Hãy ra
câu đố anh đi cho chúng tôi nghe.
14 Vậy, chàng ra cho chúng rằng: Của ăn từ
giống ăn mà ra; vật ngọt từ giống mạnh mà ra.
Trong ba ngày chúng không giải được câu đố.
15 Đến ngày thứ bảy, chúng nói cùng vợ Sam-
sôn rằng: Hãy dụ chồng nàng giải câu đố cho
chúng ta; bằng chẳng, chúng ta sẽ đốt nàng và
nhà cha nàng. Có phải để bóc lột chúng ta mà
các ngươi thỉnh chúng ta chăng?
16 Vợ Sam-sôn khóc trước mặt người mà rằng:
Quả thật, chàng ghét tôi, chẳng thương tôi chút
nào: chàng đã ra một câu đố cho người dân sự
tôi, mà không có giải nghĩa cho tôi. Người đáp:
Kìa, ta không giải nghĩa cho cha mẹ ta thay, mà
ta lại phải giải nghĩa cho nàng sao?
17 Trong bảy ngày ăn tiệc nàng cứ khóc như

vậy trước mặt người. Qua ngày thứ bảy, người
giải nghĩa cho nàng, bởi vì nàng làm cực lòng
người. Đoạn, nàng giải lại cho người dân sự
mình.
18 Vậy, ngày thứ bảy, trước khi mặt trời lặn,
người trong thành đến nói cùng chàng rằng: Có
gì ngọt hơn mật, có chi mạnh hơn sư tử? Sam-
sôn bèn đáp: Nếu các ngươi không cày ruộng
bằng bò cái tơ ta, thì các ngươi không giải được
câu đố ta.
19 Bấy giờ Thần của Đức Giê-hô-va cảm động
người; người đi xuống Aùch-ca-lôn, giết ba mươi
người, cướp lấy áo xống của chúng nó, thưởng
cho những người giải được câu đố; đoạn, người
nổi giận phừng phừng trở lên về nhà cha mình.
20 Vợ Sam-sôn bị gả cho một người trai trẻ mà
chàng đã chọn làm bạn.

15

1 Sau ít lâu, nhằm mùa gặt lúa mì, Sam-sôn đi
thăm vợ mình, đem cho nàng một con dê con,
và nói rằng: Tôi muốn đi đến cùng vợ tôi trong
phòng nàng. Nhưng cha nàng không cho phép
người vào,
2 bèn nói rằng: Ta ngờ ngươi ghét nó, nên ta
đã gả nó cho bạn của ngươi. Em gái nó há chẳng
lịch sự hơn nó sao? Vậy, hãy lấy em nó thế cho.
3 Sam-sôn đáp rằng: Nếu lần nầy ta làm hại
cho dân Phi-li-tin, thì ta cũng vô tội.
4 Vậy, Sam-sôn đi bắt ba trăm con chó rừng,
cũng lấy những đuốc, rồi cột đuôi mỗi hai con
lại, và cột đuốc giữa hai đuôi.

5 Người đốt đuốc, thả chó rừng vào trong lúa
mì của dân Phi-li-tin. Như vậy, người đốt lúa mì
đã bó cùng lúa mì chưa gặt, và các vườn ô-li-ve.
6 Dân Phi-li-tin hỏi: Ai đã làm điều đó? Người
ta đáp: Sam-sôn, rể của người Thim-na, bởi vì
người Thim-na bắt vợ hắn mà gả cho một người
bạn của hắn. Dân Phi-li-tin bèn đi lên, thiêu
nàng luôn với cha nàng trong lửa.
7 Sam-sôn nói: Nếu các ngươi làm như vậy, thì
ta quyết hẳn báo thù các ngươi rồi mới chịu an
nghỉ.
8 Người đánh chúng nó bị thua bệ cả thể.
Đoạn, người đi xuống và ở tại hang đá Ê-tam.
9 Bấy giờ, dân Phi-li-tin đi lên, đóng trại tại
Giu-đa, và tràn ra đến Lê-chi.
10 Người Giu-đa nói cùng chúng rằng: Cớ
sao các ngươi lên đánh chúng ta? Chúng đáp:
Chúng ta lên đây, ấy đặng trói Sam-sôn: chúng
ta sẽ đãi hắn y như hắn đã đãi chúng ta!
11 Ba ngàn người Giu-đa bèn xuống hang đá Ê-
tam mà nói cùng Sam-sôn rằng: Ngươi há chẳng
biết dân Phi-li-tin là chủ chúng ta ư? Vậy, sao
ngươi đã làm điều đó cho chúng ta? Người đáp:
Ta đãi chúng nó như chính chúng nó đãi ta.
12 Chúng lại nói rằng: Chúng ta xuống đặng
trói ngươi, để nộp ngươi vào tay dân Phi-li-tin.
Sam-sôn tiếp: Hãy thề cùng ta rằng các ngươi
chẳng giết ta.
13 Chúng đáp rằng: Không, chúng ta chỉ muốn
trói ngươi, nộp vào tay dân Phi-li-tin, chớ chẳng
muốn giết ngươi đâu. Vậy, chúng bèn trói người

bằng hai sợi dây mới, và dắt ra khỏi hang đá.
14 Khi đến Lê-chi, dân Phi-li-tin ra đón người
và la tiếng reo mừng. Song Thần của Đức Giê-
hô-va cảm động Sam-sôn, những dây cột cánh
tay người trở thành như chỉ gai bị lửa đốt, tàn
rớt khỏi tay người.
15 Gặp được một cái hàm lừa con mới tinh,
người bèn giơ tay lượm lấy, và dùng nó đánh
một ngàn người.
16 Bấy giờ, Sam-sôn nói rằng: Với một hàm lừa,
giết chất thây từng đống! Với một hàm lừa, ta
đánh một ngàn người!
17 Khi người đã nói xong, bèn ném cái hàm lừa
khỏi tay mình, và đặt tên chổ đó là Ra-mát-Lê-
chi.
18 Bởi người bị khát nước quá đỗi, bèn cầu
khẩn Đức Giê-hô-va, mà rằng: Chúa đã ban cho
tôi tớ Chúa sự giải cứu lớn lao nầy; hồ dễ nào
bây giờ tôi phải chết khát, và sa vào tay những
kẻ không chịu cắt bì sao?
19 Đức Chúa Trời liền chẻ hòn đá bộng ở tại
Lê-chi, có nước chảy ra; Sam-sôn uống, thì tâm
thần người hồi tỉnh, và lòng mạnh mẽ lại. Bởi
đó cho nên người ta đặt tên cái suối nầy là Eân-
Ha-cô-rê cho đến ngày nay. Suối ấy ở tại Lê-chi.
20 Nhằm thời k” dân Phi-li-tin quản hạt Y-sơ-
ra-ên, thì Sam-sôn làm quan xét nơi Y-sơ-ra-ên
trọn hai mươi năm.

16

1 Sam-sôn đi đến Ga-xa, thấy một kỵ nữ ở đó,
bèn đi vào nhà nàng.

2 Người ta thuật lại cho dân Ga-xa rằng: Sam-
sôn đã đến đây. Chúng bèn vây người và rình
giữ trọn đêm tại cửa thành. Cả đêm ấy, chúng
giữ yên lặng, mà rằng: Rựng sáng, chúng ta sẽ
giết hắn.
3 Sam-sôn ở ngủ cho đến khuya. Lối khuya,
người thức dậy, nắm hai cánh cửa thành và hai
cây trụ, nhổ nó lên luôn với cây then, vác trên
vai, và đem lên chót núi đối ngang Hếp-rôn.
4 Sau đó, người yêu mến một người nữ trong
trũng Sô-réc, tên là Đa-li-la.
5 Các quan trưởng Phi-li-tin đến nhà nàng, mà
rằng: Hãy rán dụ dỗ hắn, hầu cho biết bởi đâu
hắn có sức mạnh lớn lao kia, và chúng ta phải
làm thế nào cho được thắng hơn, trói và bắt hắn
phục. Chúng ta ai nấy sẽ thưởng cho nàng mười
một trăm miếng bạc.
6 Đa-li-la nói cùng Sam-sôn rằng: Tôi xin
chàng hãy nói cho tôi biết bởi đâu chàng có sức
mạnh lớn lao, và phải dùng chi trói chàng đặng
bắt phục chàng?
7 Sam-sôn đáp: Nếu người ta trói tôi bằng bảy
sợi dây cung tươi và còn ướt, thì tôi sẽ trở nên
yếu đuối như một người khác.
8 Các quan trưởng Phi-li-tin đem cho Đa-li-la
bảy sợi dây tươi và còn ướt, nàng lấy trói người.
9 Vả, tại trong phòng ở nhà nàng có binh phục.
Nàng nói: ù Sam-sôn, người Phi-li-tin xông hãm
ngươi! Song người bứt những sợi dây như sợi chỉ
gai đứt khi đụng đến lửa. Như vậy, căn nguyên
sức mạnh người chẳng tìm ra được.

10 Đa-li-la nói cùng Sam-sôn rằng: Nầy chàng
đã gạt tôi, nói dối cùng tôi. Xin bây giờ tỏ cho
tôi phải lấy chi trói chàng?
11 Người đáp: Nếu người ta cột ta bằng dây
lớn mới, chưa hề có ai dùng, thì ta sẽ trở nên
yếu như một người khác.
12 Vậy, Đa-li-la lấy dây lớn mới, trói Sam-sôn
rồi nói rằng: ù Sam-sôn, người Phi-li-tin xông
hãm ngươi! Vả, có binh đang phục trong một
phòng. Nhưng người bức những sợi dây lớn trói
cánh tay, y như một sợi chỉ vậy.
13 Đa-li-la nói cùng Sam-sôn rằng: Chàng gạt
tôi và nói dối tôi đến bây giờ. Vậy. xin hãy nói
cho tôi biết phải trói chàng bằng chi. Người đáp:
Nàng cứ dệt bảy lọn tóc thắt của đầu ta vào trong
canh chỉ của nàng.
14 Đa-li-la lấy con sẻ cột chặt lại, rồi la rằng:
ù, Sam-sôn, người Phi-li-tin xông hãm ngươi!
Nhưng người thức dậy, nhổ con sẻ của khung
cửi ra luôn với canh chỉ.
15 Bấy giờ, nàng mới nói rằng: Làm sao chàng
nói được rằng: Tôi yêu nàng! bởi vì lòng chàng
chẳng thành cùng tôi? Chàng đã gạt tôi ba lần,
và chẳng nói cho tôi biết bởi đâu có sức lực lớn
của chàng.
16 Mỗi ngày nàng lấy câu hỏi ghẹo lòng rối trí
người, đến đỗi người bị tức mình hòng chết.
17 Người bèn tỏ hết sự lòng mình mà rằng: Dao
cạo chẳng hề đưa qua đầu ta, vì từ trong lòng
mẹ, ta đã làm người Na-xi-rê cho Đức Chúa Trời.
Nếu ta bị cạo, sức lực ta sẽ lìa khỏi ta, ta tất trở

thành yếu như người khác.
18 Đa-li-la thấy người đã tỏ hết sự lòng cho
mình, sai mời các quan trưởng Phi-li-tin, mà
rằng: Lần nầy hãy lên, vì hắn tỏ hết sự lòng
cho tôi. Vậy, các quan trưởng Phi-li-tin đi lên
nhà nàng, đem bạc trong tay.
19 Nàng khiến Sam-sôn nằm ngủ trên đầu gối
mình, gọi một người, biểu cạo bảy mé tóc trên
đầu chàng. Như vậy, nàng khởi làm khốn khổ
người, sức lực bèn lìa khỏi người.
20 Bấy giờ nàng nói: ù Sam-sôn, người Phi-li-tin
xông hãm ngươi! Người thức dậy mà rằng: Ta sẽ
ra như các lần trước, và gỡ mình cho thoát khỏi
tay chúng nó! Nhưng người chẳng biết rằng Đức
Giê-hô-va đã lìa khỏi mình.
21 Người Phi-li-tin bắt người, khoét con mắt,
đem xuống Ga-xa, rồi trói người bằng dây đồng
đậu đôi, và bắt người phải xay cối trong ngục.
22 Song tóc người đã bị cạo khởi mọc lại.
23 Vả, các quan trưởng Phi-li-tin nhóm lại đặng
dâng của tế lễ lớn cho Đa-gôn, thần của họ, và
đặng vui mừng nhau. Chúng nói rằng: Thần
chúng ta đã phó Sam-sôn vào tay chúng ta, là kẻ
thù nghịch chúng ta.
24 Dân sự vừa thấy người, cũng cất tiếng khen
ngợi thần mình, mà rằng: Thần chúng ta đã phó
kẻ thù nghịch vào tay chúng ta, là kẻ đã phá hại
xứ chúng ta, và đã giết biết bao nhiêu người!
25 Đang khi lòng rất hớn hở, chúng la lên rằng:
Hãy gọi Sam-sôn, để hắn làm trò vui cho chúng
ta. Vậy, chúng dẫn Sam-sôn ở ngục đến, rồi

người làm trò trước mặt chúng. Người ta đã để
người đứng giữa các cột;
26 Sam-sôn bèn nói cùng đứa trẻ nắm tay mình
rằng: Hãy buông ta, và để cho ta rờ đến các cột
đỡ chịu cái đền, hầu cho ta dựa vào đó.
27 Vả, đền đầy những người nam người nữ, và
hết thảy các quan trưởng Phi-li-tin đều ở đó; tại
trên sân mái đền cũng có độ gần ba ngàn người
nam và nữ xem Sam-sôn làm trò.
28 Bấy giờ, Sam-sôn kêu cầu Đức Giê-hô-va, mà
rằng: Chúa Giê-hô-va ôi! xin Ngài nhớ lại tôi.
Hỡi Đức Chúa Trời! xin ban sức lực cho tôi chỉ
lần nầy mà thôi, hầu cho tôi báo thù dân Phi-li-
tin về sự mất hai con mắt tôi.
29 Sam-sôn vớ lấy hai cây cột chính giữa đỡ
chịu cái đền, một cây ở bên hữu và một cây ở bên
tả, nhận vào, mà rằng: Nguyện tôi chết chung
với dân Phi-li-tin! Đoạn, người rán hết sức, sô
hai cây cột, đền đổ xuống trên các quan trưởng
và cả dân sự ở đó.
30 Aáy vậy, trong lúc chết, Sam-sôn giết nhiều
người hơn là giết trong khi còn sống.
31 Kế đó, anh em người và cả nhà cha người đi
xuống, đem thây người về, chôn tại giữa Xô-rê-
a và Ê-ta-ôn, trong mộ của Ma-nô-a, cha người.
Sam-sôn làm quan xét trong Y-sơ-ra-ên hai mươi
năm.

17

1 Trong núi Eùp-ra-im, có một người nam tên
là Mi-ca.

2 Người nói cùng mẹ mình rằng: Mười một
trăm miếng bạc người ta ăn cắp của mẹ, mà mẹ
đã rủa sả trước mặt con, và buông những lời
trù ẻo chính tai con đã nghe, nầy bạc đó hiện
ở trong tay con, ấy là con đã lấy. Mẹ người đáp
rằng: Nguyện Đức Giê-hô-va ban phước cho con!
3 Mi-ca trả lại cho mẹ mình mười một trăm
miếng bạc ấy. Mẹ nói cùng người rằng: Tôi biệt
bạc nầy riêng ra cho Đức Giê-hô-va, để làm cho
con trai tôi một cái tượng chạm luôn với cái chân
bằng gang. Vậy mẹ trả bạc lại cho con bây giờ.
4 Song Mi-ca lại trả bạc cho mẹ mình; mẹ bèn
lấy hai trăm miếng trao cho thợ đúc, làm một
tượng chạm luôn với cái chân bằng gang, để
trong nhà Mi-ca.
5 Như vậy, nhà Mi-ca trở nên một cái đền thờ
thần. Người cũng làm một cái ê-phót, và những
thê-ra-phim, rồi lập một con trai mình làm thầy
tế lễ.
6 Trong lúc đó, không có vua nơi Y-sơ-ra-ên,
mọi người cứ làm theo ý mình tưởng là phải.
7 Bấy giờ, ở Bết-lê-hem tại xứ Giu-đa, về nhà
Giu-đa, có một gã trai trẻ là người Lê-vi, kiều ngụ
trong thành ấy.
8 Người đó bỏ thành Bết-lê-hem tại xứ Giu-đa,
đặng đi kiếm nơi nào kiều ngụ được. Đang đi
đường, người tới núi Eùp-ra-im, qua nhà Mi-ca.
9 Mi-ca hỏi rằng: Ngươi ở đâu đến? Người Lê-
vi đáp: Tôi ở Bết-lê-hem trong xứ Giu-đa đến,
toan đi tới nơi nào tôi kiều ngụ được.
10 Mi-ca nói: Hãy ở đây với ta, làm cha và thầy

tế lễ cho ta, ta sẽ cấp cho ngươi mỗi năm mười
miếng bạc, một bộ áo xống, và những vật cần
nuôi mình. Người Lê-vi bèn vào,
11 bằng lòng ở cùng Mi-ca, và Mi-ca coi người
trẻ ấy như một con trai của mình.
12 Mi-ca lập người Lê-vi làm thầy tế lễ cho
mình, và người ở trong nhà Mi-ca.
13 Mi-ca nói: Bây giờ ta biết rằng Đức Giê-hô-
va sẽ làm ơn cho ta, bởi vì ta có người Lê-vi nầy
làm thầy tế lễ.

18

1 Đang lúc đó, chẳng có một vua nơi Y-sơ-ra-
ên; chính hồi ấy, chi phái Đan đi tìm một địa
phận đặng lập nghiệp; vì từ trước đến giờ, trong
các chi phái Y-sơ-ra-ên, chi phái nầy chưa nhận
được sản nghiệp nào hết.
2 Vậy, người Đan chọn trong chi phái mình năm
người mạnh dạn, sai từ Xô-rê-a và Ê-ta-ôn đi
khắp nơi do thám xứ, và dặn họ rằng: Hãy đi do
thám xứ. Chúng sang qua núi Eùp-ra-im, đến
nhà Mi-ca, và ngủ đêm tại đó.
3 Chúng đang ở gần bên nhà Mi-ca, thì nghe
tiếng của gã trẻ tuổi, là người Lê-vi, bèn lại gần
mà hỏi rằng: Ai dẫn ngươi đến đây? Ngươi ở
đây làm chi, và ở chỗ nầy có gì?
4 Người đáp: Mi-ca có đãi tôi thế nầy, thế nầy,
cấp cho tôi lương tiền, dùng tôi làm thầy tế lễ
cho người.

5 Chúng tiếp: Thế thì, hãy hỏi ý Đức Chúa Trời,
để chúng ta biết con đường chúng ta đi đây sẽ
có may mắn chăng.
6 Thầy tế lễ đáp: Hãy đi bình an, Đức Giê-hô-va
đoái đến con đường của các ngươi đi.
7 Vậy, năm người ấy lên đường, đến La-ít, thấy
dân sự tại đó có thói tục dân Si-đôn, ở an ổn,
bình tịnh, và vững chắc. Trong kẻ quản hạt xứ
đó, chẳng có ai làm cho chúng bị hại chút đỉnh
nào hết; chúng vốn cách xa dân Si-đôn, chẳng
có việc chi với ai cả.
8 Kế ấy, năm người trở về cùng các anh em
mình tại Xô-rê-a và Ê-ta-ôn, thì anh em hỏi
chúng rằng: Các anh đã làm gì?
9 Năm người đáp: Hè! hãy đi lên đánh chúng
nó, vì chúng tôi có thấy xứ ấy thật lấy làm tốt
nhất. Uûa kìa! anh em ở đó chẳng làm chi sao?
Chớ nên biếng nhác mà đi lên đến chiếm lấy xứ
ấy làm sản nghiệp.
10 Khi anh em vào xứ đó, sẽ đến cùng một dân
an ổn. Xứ ấy thật rất rộng, và Đức Chúa Trời đã
phó nó vào tay anh em; quả thật một nơi chẳng
thiếu vật chi đất sanh sản.
11 Vậy, sáu trăm người về dòng Đan cầm binh
khí, đi từ Xô-rê-a và Ê-ta-ôn
12 lên đóng trại tại Ki-ri-át-Giê-a-rim, trong đất
Giu-đa; nên chỗ đó hãy còn gọi là trại quân Đan
cho đến ngày nay; nó ở phía sau Ki-ri-át-Giê-a-
rim.
13 Từ đó chúng đi sang núi Eùp-ra-im và đến
nhà Mi-ca.

14 Bấy giờ, năm người đã đi do thám xứ La-
ít cất tiếng nói cùng anh em mình rằng: Trong
nhà nầy có một cái ê-phót, những thê-ra-phim,
và một tượng chạm với chân bằng gang; anh em
có biết chăng? Vậy, bây giờ hãy xem điều anh
em phải làm.
15 Chúng bèn lại gần, vào nhà người Lê-vi trẻ
tuổi, tức là vào nhà của Mi-ca, và chào người.
16 Sáu trăm người về dòng Đan cầm binh khí
giữ ở ngoài cửa.
17 Nhưng năm người đã đi do thám xứ, đi lên,
vào nhà, và cướp lấy tượng chạm, chân bằng
gang, ê-phót, và những thê-ra-phim, đang khi
thầy tế lễ đứng tại cửa cùng sáu trăm người cầm
binh khí.
18 Năm người đó vào nhà cướp lấy các vật ấy
rồi, thầy tế lễ bèn hỏi chúng nó rằng: Các ngươi
làm chi vậy?
19 Chúng đáp rằng: Hãy nín đi, lấy tay bụm
miệng lại, và đến cùng chúng ta, làm cha và
thầy tế lễ cho chúng ta. Ngươi làm thầy tế lễ cho
một nhà, hay làm thầy tế lễ cho một chi phái,
một họ hàng trong Y-sơ-ra-ên, điều nào là khá
hơn?
20 Thầy tế lễ mừng lòng, lấy ê-phót, những
thê-ra-phim, và tượng chạm, rồi nhập với bọn
ấy.
21 Chúng bèn xây lại, lên đường, để cho con
trẻ, súc vật, và đồ hành lý đi trước.
22 Chúng đã đi xa khỏi nhà Mi-ca rồi, có những
kẻ ở gần nhà Mi-ca nhóm lại đuổi theo người

Đan.
23 Vì chúng kêu la sau họ, người Đan xây lại
mà nói cùng Mi-ca rằng: Ngươi có điều chi? Vì
sao ngươi có nhóm lại những kẻ đó?
24 Mi-ca đáp: Các ngươi đã cướp lấy các thần
ta đã làm nên, và luôn thầy tế lễ, mà đi. Còn chi
lại cho ta? Sao các ngươi còn hỏi rằng ta có điều
chi?
25 Người Đan đáp cùng Mi-ca rằng: Chớ cho ta
nghe tiếng ngươi nữa, e có người nổi giận xông
hãm các ngươi, làm cho ngươi và nhà ngươi đều
bị mất sự sống chăng.
26 Bấy giờ người Đan cứ đi đường, còn Mi-
ca thấy chúng mạnh hơn mình, bèn trở về nhà
mình.
27 Aáy vậy, sau khi đã cướp lấy vật của Mi-ca
đã chế ra, và thầy tế lễ mà người đã có trong nhà
mình, thì chúng xông vào dân La-ít, là một dân
ở bình tịnh, vững chắc, lấy gươm giết dân đó,
rồi châm lửa đốt thành đi.
28 Chẳng có ai đến tiếp cứu dân La-ít, vì thành
ở xa Si-đôn, và không giao thiệp với ai hết; nó
ở trong trũng chạy về hướng Bết-Rê-hóp. Người
Đan xây đắp thành lại, và ở tại đó;
29 lấy tên Đan, là tổ phụ mình, con trai của
Y-sơ-ra-ên, mà đặt cho thành; còn trước kia tên
thành ấy là La-ít.
30 Đoạn, người Đan dựng tượng chạm, rồi Giô-
na-than, con trai Ghẹt-sôn, cháu Môi-se, và hết
thảy hậu tự của người, đều làm thầy tế lễ trong
chi phái Đan cho đến ngày chúng bị đày khỏi xứ.
31 Chúng giữ tượng chạm của Mi-ca làm nên

trọn trong lúc đền của Đức Chúa Trời ở tại Si-lô.

19

1 Nhằm lúc không có vua trong Y-sơ-ra-ên, có
một người Lê-vi đến kiều ngụ nơi góc xa hơn hết
của núi Eùp-ra-im, lấy một người vợ bé ở Bết-lê-
hem, thành xứ Giu-đa.
2 Vợ bé người hành dâm, bỏ người, đi về nhà
cha mình tại Bết-lê-hem trong xứ Giu-đa, và ở
đó bốn tháng.
3 Chồng nàng chổi dậy, đi theo nàng, muốn
lấy lời ngọt cảm lòng nàng, đặng dẫn nàng về
nhà mình. Người có đem theo một đầy tớ và
hai con lừa. Nàng mời người vào nhà cha mình.
Cha nàng thấy người đến, ra đón rước cách vui
mừng.
4 Oâng gia người, là cha của người đàn bà trẻ,
cầm người lại, và người ở nhà ông gia trong ba
ngày, cùng ăn uống, và ngủ đêm tại đó.
5 Ngày thứ tư, họ dậy sớm, và khi người Lê-vi
sửa soạn ra đi, cha của người đàn bà trẻ bèn nói
cùng rể mình rằng: Hãy dùng một miếng bánh
đặng đỡ lòng con, rồi sau các ngươi sẽ đi.
6 Vậy, vợ chồng ngồi ăn uống cùng nhau. Cha
của người đàn bà trẻ nói cùng người chồng rằng:
Con hãy định ở lại đêm nay nữa, cho lòng con
vui mừng!
7 Người Lê-vi dậy sớm đặng đi, nhưng ông gia
ép nài quá, đến đỗi người trở lại, và ở đêm đó
nữa.
8 Ngày thứ năm, người dậy sớm đặng ra đi, thì
cha của người đàn bà trẻ nói cùng người rằng:

Xin con hãy dùng bữa, nán ở lại cho đến xế
chiều. Rồi vợ chồng ngồi lại ăn.
9 Đoạn, người Lê-vi đứng dậy đặng đi cùng vợ
bé và tôi tớ mình; nhưng ông gia, là cha của
người đàn bà trẻ, nói rằng: Nầy, ngày đã xế,
chiều hầu gần, cha xin hai con hãy ở đêm tại
đây. Ngày đã xế, hãy ở đêm lại đây, cho lòng con
vui mừng. Ngày mai, hai con sẽ thức dậy sớm,
đặng lên đường, và trở về nhà con.
10 Nhưng người chồng không muốn ở đêm,
bèn đứng dậy và đi. Người đến tại trước Giê-bu,
tức Giê-ru-sa-lem, với hai con lừa thắng; cũng
có vợ bé theo người.
11 Khi hai người đến gần Giê-bu, ngày đã xế
chiều rồi. Kẻ tôi tớ thưa cùng chủ rằng: Hè,
chúng ta hãy xây qua đặng vào trong thành dân
Giê-bu nầy, và ngủ đêm tại đó.
12 Chủ đáp rằng: Chúng ta không vào trong
một thành kẻ ngoại bang, là nơi chẳng có người
Y-sơ-ra-ên; chúng ta sẽ đi đến Ghi-bê-a.
13 Người lại nói cùng kẻ đầy tớ rằng: Hè, ta
hãy rán đi đến một nơi nào ở đằng trước, hoặc
Ghi-bê-a hay là Ra-ma, đặng ngủ đêm tại đó.
14 Vậy, chúng cứ đi đường; khi đến gần Ghi-
bê-a, là thành thuộc về Bên-gia-min, thì mặt trời
lặn rồi.
15 Chúng bèn quẹo vào thành Ghi-bê-a đặng
ngủ đêm tại đó. Vậy, chúng đi vào, ngồi tại
ngoài phố chợ của thành; vì không ai tiếp vào
nhà mình đặng cho ở ban đêm.
16 Vả, có một người già làm việc ở ngoài đồng,

buổi chiều trở về. Người ấy vốn quê ở núi Eùp-
ra-im, đang kiều ngụ tại Ghi-bê-a; song dân cư
thành nầy là người Bên-gia-min.
17 Người già ngước mắt lên, thấy kẻ hành
khách nầy trên phố chợ của thành, bèn hỏi rằng:
Ngươi ở đâu đến và đi đâu?
18 Người hành khách đáp rằng: Chúng tôi đến
từ Bết-lê-hem ở xứ Giu-đa, đang đi về nơi góc xa
của núi Eùp-ra-im, là nơi sanh tôi ra. Tôi đã đi
đến Bết-lê-hem ở xứ Giu-đa, và nay tôi đến nhà
của Đức Giê-hô-va, nhưng chẳng có ai tiếp tôi
vào nhà mình!
19 Vả lại, chúng tôi có rơm và cỏ cho lừa chúng
tôi, rượu và bánh cho tôi, cho con đòi và cho
người trai trẻ đi theo kẻ tôi tớ ông. Chẳng thiếu
gì cho chúng tôi cả.
20 Người già nói: Bình an cho ngươi! Ta lãnh lo
liệu mọi điều ngươi có cần dùng; ngươi sẽ chẳng
ngủ đêm tại phố chợ đâu.
21 Người già bèn mời người vào nhà, và cho lừa
ăn; các hành khách rửa chân, rồi ăn và uống.
22 Khi chúng đang ăn vui vẻ, có những người
trong thành, là kẻ gian tà, vây nhà, động cửa và
nói cùng ông già, là chủ nhà, rằng: Hãy đem
người đã vào nhà ngươi đó ra, cho chúng ta biết
hắn.
23 Chủ nhà ra đến cùng chúng, mà rằng: Hỡi
anh em, đừng, xin chớ làm điều ác; vì người nầy
đã vào nhà tôi, chớ phạm sự sỉ nhục nầy.
24 Kìa, con gái ta còn đồng trinh, và vợ bé
người kia; ta sẽ dẫn chúng nó ra ngoài cho anh

em, anh em sẽ lăng nhục họ, đãi họ tùy ý thích
anh em; nhưng với người nầy, chớ phạm điều sỉ
nhục dường ấy.
25 Song những kẻ đó không khứng nghe người.
Người khách bèn bắt vợ bé mình dẫn ra ngoài
cho chúng, chúng biết nàng, lăng nhục nàng
trọn đêm cho đến sáng; rồi đuổi nàng về rạng
đông.
26 Gần sáng, người đàn bà đến ngã tại cửa nhà
chồng nàng trọ, và nằm tại đó cho đến sáng
ngày.
27 Sáng đến, chồng nàng chổi dậy, mở cửa nhà
ra, đặng lên đường mình; kìa, thấy vợ bé mình
nằm sải trước cửa nhà, hai tay ở trên ngạch.
28 Người nói cùng nàng rằng: Hãy đứng dậy,
chúng ta hãy đi. Song nàng chẳng trả lời. Người
bèn để nàng trên lừa mình, lên đường và trở về
nhà.
29 Đến nhà rồi, người lấy một con dao, nắm vợ
bé mình, chặt từng tay từng chân ra mười hai
đoạn, gởi đi khắp địa phận Y-sơ-ra-ên.
30 Hết thảy ai thấy sự đó, đều nói rằng: Từ khi
dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô cho đến ngày
nay, người ta chưa hề làm hoặc thấy việc như
vậy! Khá nghĩ đến điều đó, bàn luận nhau, và
giảng ý ra.

20

1 Bấy giờ, cả dân Y-sơ-ra-ên đều kéo ra đi, từ
Đan cho đến Bê-e-sê-ba, và cho đến xứ Ga-la-át;

hội chúng tụ hiệp lại như một người trước mặt
Đức Giê-hô-va, tại Mích-ba.
2 Những quan trưởng của cả dân sự, tức là của
các chi phái Y-sơ-ra-ên, đều ra mắt trong hội của
dân Đức Chúa Trời: có bốn trăm ngàn lính bộ,
có tài cầm gươm.
3 Vả, người Bên-gia-min đã hay rằng dân Y-sơ-
ra-ên đi lên Mích-ba. Dân Y-sơ-ra-ên nói: Hãy
thuật lại cho biết tội ác nầy đã phạm làm sao?
4 Người Lê-vi, chồng của người đàn bà đã bị
giết, đáp rằng: Tôi có vào thành Ghi-bê-a, là
thành của Bên-gia-min, với vợ bé tôi, đặng ngủ
đêm tại đó.
5 Nhưng dân Ghi-bê-a dấy lên cùng tôi, đang
ban đêm vây nhà tôi ở; chúng đã toan giết tôi,
có hành hung cùng vợ bé tôi, và nó chết vì cớ
đó.
6 Đoạn, tôi nắm lấy thây vợ bé tôi, chặt nó ra
từng đoạn, gởi đi khắp địa phận của sản nghiệp
Y-sơ-ra-ên; vì chúng nó có phạm một tội trọng,
một sự sỉ nhục trong Y-sơ-ra-ên.
7 Nầy, hết thảy dân Y-sơ-ra-ên có mặt đây; anh
em hãy bàn luận nhau và liệu định phải làm thế
nào đây.
8 Cả dân sự đứng dậy như một người mà rằng:
Chẳng ai trong chúng ta sẽ trở lại trại mình;
không ai rút về nhà mình.
9 Bây giờ, nầy là điều chúng ta phải xử cho
Ghi-bê-a: Chúng ta sẽ đi lên đánh thành đó theo
thứ tự của thăm nhất định.
10 Trong các chi phái Y-sơ-ra-ên, chúng ta phải
lấy mười người trong một trăm, trăm người

trong một ngàn, ngàn người trong một muôn.
Chúng ta sẽ đi tìm lương thực cho dân sự; rồi khi
trở về, người ta phải xử Ghi-bê-a của Bên-gia-
min, tùy theo sự sỉ nhục mà thành ấy đã phạm
nơi Y-sơ-ra-ên.
11 Aáy vậy, hết thảy người Y-sơ-ra-ên nhóm
nhau hãm đánh thành đó, hiệp lại như chỉ một
người.
12 Các chi phái Y-sơ-ra-ên sai sứ giả đến cùng
chi phái Bên-gia-min mà nói rằng: Tội ác đã
phạm tại trong các ngươi là gì?
13 Bây giờ, hãy nộp cho chúng ta những người
gian tà của Ghi-bê-a, để chúng ta xử tử chúng
nó, và diệt điều ác khỏi giữa Y-sơ-ra-ên. Nhưng
người Bên-gia-min không khứng nghe tiếng của
anh em mình, là dân Y-sơ-ra-ên,
14 bèn ra khỏi thành họ, và nhóm hiệp tại Ghi-
bê-a đặng giao chiến cùng dân Y-sơ-ra-ên.
15 Trong ngày đó, người ta tu bộ người Bên-
gia-min từ các thành mà đến; số là hai muôn sáu
ngàn người nam, đều có tài cầm gươm, không kể
dân Ghi-bê-a, được số bảy trăm người tinh-binh.
16 Trong cả dân sự ấy có bảy trăm người tinh-
binh thuận tay tả. Hết thảy những kẻ đó có tài
dùng trành ném đá trúng một sợi tóc, mà chẳng
hề sai trật.
17 Người ta cũng tu bộ những người nam Y-sơ-
ra-ên, không kể người Bên-gia-min, thì số được
bốn mươi vạn người, có tài cầm gươm, thảy đều
là chiến sĩ.
18 Vậy, dân Y-sơ-ra-ên đi lên Ghi-bê-a và cầu
vấn Đức Chúa Trời như vầy: Ai trong chúng tôi

phải lên trước đặng giao chiến cùng người Bên-
gia-min? Đức Giê-hô-va đáp: Giu-đa sẽ đi lên
trước.
19 Vừa sáng ngày, dân Y-sơ-ra-ên kéo đi và
đóng trại gần Ghi-bê-a.
20 Người Y-sơ-ra-ên ra đánh người Bên-gia-
min, dàn trận cùng chúng tại trước Ghi-bê-a.
21 Người Bên-gia-min bèn ra khỏi Ghi-bê-a, và
trong ngày đó, giết hai muôn hai ngàn người Y-
sơ-ra-ên, nằm chật đất.
22 Dân Y-sơ-ra-ên lại phấn chí, dàn trận mới tại
chỗ mình đã dàn ngày thứ nhất.
23 Dân Y-sơ-ra-ên đi lên khóc trước mặt Đức
Giê-hô-va cho đến chiều tối, cầu vấn Đức Giê-hô-
va mà rằng: Tôi phải giao chiến lại cùng người
Bên-gia-min, là anh em của tôi, chăng? Đức Giê-
hô-va đáp: Hãy lên đánh nó!
24 Ngày thứ nhì người Y-sơ-ra-ên kéo tới đánh
người Bên-gia-min.
25 Người Bên-gia-min cũng ra Ghi-bê-a nội
ngày đó, đánh dân Y-sơ-ra-ên, lại giết nằm sải
dưới đất một muôn tám ngàn người của dân ấy,
thảy đều có tài cầm gươm.
26 Bấy giờ, hết thảy người Y-sơ-ra-ên và cả dân
sự đều đi lên Bê-tên, khóc và đứng tại đó trước
mặt Đức Giê-hô-va, cữ ăn trong ngày ấy cho đến
chiều tối, rồi dâng của lễ thiêu và của lễ thù ân
tại trước mặt Đức Giê-hô-va.
27 Đang khi ấy, hòm giao ước của Đức Chúa
Trời ở tại đó, có Phi-nê-a, con trai Ê-lê-a-sa, cháu
A-rôn, phục sự trước mặt Đức Giê-hô-va. Vậy,

dân Y-sơ-ra-ên cầu vấn Đức Giê-hô-va mà rằng:
28 Tôi còn phải giao chiến cùng người Bên-gia-
min, anh em tôi, hay là tôi phải đình lại? Đức
Giê-hô-va đáp: Hãy đi lên, vì ngày mai ta sẽ phó
chúng nó vào tay các ngươi.
29 Y-sơ-ra-ên bèn phục binh chung quanh Ghi-
bê-a.
30 Ngày thứ ba, dân Y-sơ-ra-ên đi lên, đánh
người Bên-gia-min và dàn trận cùng Ghi-bê-a
như các lần trước.
31 Người Bên-gia-min ra đón dân Y-sơ-ra-ên,
bị dụ xa thành. Y như hai lần trước chúng
khởi đánh và giết mấy người của dân Y-sơ-ra-ên,
chừng ba mươi người, tại trong hai con đường
trải qua đồng bằng đi lên, một ngả tới Bê-tên,
và ngả kia tới Ghi-bê-a.
32 Người Bên-gia-min nói rằng: Kìa, chúng nó
bị bại trước mặt chúng ta như lần trước. Nhưng
dân Y-sơ-ra-ên nói: Chúng ta hãy chạy trốn, dụ
chúng nó ra cách xa thành, đến trong các đường
cái.
33 Hết thảy người Y-sơ-ra-ên bèn bỏ chỗ mình
đứng, dàn trận tại Ba-anh-Tha-ma, và đạo binh
phục của Y-sơ-ra-ên đâm sầm ra khỏi chỗ phục
mình tại đồng bằng Ghi-bê-a.
34 Như vậy, xảy có một muôn tinh binh của
Y-sơ-ra-ên đã phục trước tại Ghi-bê-a xông tới,
đánh giặc rất dữ dội; nhưng người Bên-gia-min
không biết tai họa hãm lấy mình.
35 Đức Giê-hô-va đánh bại người chi phái Bên-
gia-min trước mặt dân Y-sơ-ra-ên; và trong ngày
đó, dân Y-sơ-ra-ên giết hai muôn năm ngàn mốt

người Bên-gia-min, hết thảy đều có tài cầm gươm.
36 Người Bên-gia-min thấy rõ mình bị bại. Vả,
người Y-sơ-ra-ên đã nhường bước cho người
Bên-gia-min, vì chúng tin cậy nơi sự phục binh
mình ở gần Ghi-bê-a.
37 Những binh đã phục, lật đật xông hãm Ghi-
bê-a, đi tới lấy gươm giết hết thảy cả người ở
thành.
38 Người Y-sơ-ra-ên đã hẹn một dấu hiệu với
những binh phục, là những binh phục phải làm
cho một ngọn khói đen cất lên khỏi thành.
39 Vậy, dân Y-sơ-ra-ên đã thối lại trong trận,
còn người Bên-gia-min khởi đánh và giết chết
chừng ba mươi người Y-sơ-ra-ên. Chúng nói:
Quả thật chúng nó bị thua trước mặt chúng ta
như lần trước!
40 Nhưng khi trụ khói khởi bay lên khỏi thành,
người Bên-gia-min nhìn xem lại đằng sau, thấy
cả thành đều có khói bay lên trên trời.
41 Bấy giờ, dân Y-sơ-ra-ên trở lại, còn những
người Bên-gia-min lấy làm kinh hãi, vì thấy tai
họa đã hãm áp mình.
42 Chúng xây lưng lại trước mặt dân Y-sơ-ra-
ên, chạy trốn về phía đồng vắng; nhưng đạo
binh Y-sơ-ra-ên theo riết gần, và những kẻ ra
khỏi thành đều bị giết liền.
43 Chúng vây phủ người Bên-gia-min, đuổi
theo và chà đạp họ tại nơi họ dừng lại, cho đến
chỗ đối ngang Ghi-bê-a, về hướng mặt trời mọc.
44 Như vậy, một muôn tám ngàn người Bên-
gia-min phải ngã, thảy đều là người dõng sĩ.

45 Trong số người xây lưng chạy trốn về phía
đồng vắng, hướng hòn đá Rim-môn, thì dân Y-
sơ-ra-ên còn giết dọc đường năm ngàn người
nữa, đoạn theo riết gần đến Ghi-bê-om thì giết
hai ngàn người.
46 Vậy, số tổng cộng người Bên-gia-min ngã
chết trong ngày đó là hai muôn năm ngàn người
có tài cầm gươm, và thảy đều là người dõng sĩ.
47 Lại có sáu trăm người xây lưng chạy trốn về
phía đồng vắng, đến hòn đá Rim-môn và ở đó
bốn tháng.
48 Đoạn, dân Y-sơ-ra-ên trở lại đánh người Bên-
gia-min, dùng gươm giết hết thảy người ta ở
trong thành, súc vật và hết thảy vật nào gặp
được; lại hễ gặp thành nào, thì châm lửa đốt
nó.

21

1 Tại Mích-ba, dân Y-sơ-ra-ên có lập lời thề
nầy: Chẳng ai trong chúng ta sẽ gả con gái mình
cho một người Bên-gia-min.
2 Đoạn, dân sự đến Bê-tên, ở lại đó trước mặt
Đức Chúa Trời cho đến chiều tối, cất tiếng lên
khóc dầm dề;
3 mà rằng: Oâi, Giê-hô-va Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên, ngày nay thiếu một chi phái của Y-sơ-
ra-ên; sao tai họa nầy xảy đến cho chúng tôi?
4 Qua ngày sau, dân sự đều đứng dậy, xây
trong chỗ đó một bàn thờ, dâng lên của lễ thiêu
và của lễ thù ân.
5 Vả, dân Y-sơ-ra-ên đã có thề lời trọng thể
nầy: Kẻ nào chẳng đến ra mắt Đức Giê-hô-va tại

Mích-ba, sẽ hẳn bị xử tử! Nên họ bèn hỏi: Trong
các chi phái Y-sơ-ra-ên có người nào không đến
hội đồng trước mặt Đức Giê-hô-va chăng?
6 Song dân Y-sơ-ra-ên ăn năn về điều đã xảy
đến cho chi phái Bên-gia-min, anh em mình, mà
rằng: Ngày nay, một chi phái đã truất khỏi Y-sơ-
ra-ên.
7 Chúng ta sẽ làm sao đặng có người nữ cho
những kẻ còn sống, vì chúng ta đã nhân danh
Đức Giê-hô-va thề rằng không gả một con gái
nào của chúng ta cho họ?
8 Vậy, chúng nói rằng: Trong các chi phái Y-sơ-
ra-ên, có ai chẳng đến ra mắt trước mặt Đức Giê-
hô-va tại Mích-ba chăng? Vả, từ Gia-be trong xứ
Ga-la-át, chẳng có ai đến vào trại quân tại hội
đồng;
9 vì khi tu bộ dân, thì chẳng thấy có người nào
của dân Gia-be ở xứ Ga-la-át.
10 Hội chúng bèn sai đến Gia-be một muôn hai
ngàn người mạnh mẽ hơn hết, và truyền lịnh
rằng: Hãy đi, dùng gươm giết dân cư của Gia-be
ở xứ Ga-la-át, luôn với người nữ và con trẻ.
11 Nầy là điều các ngươi sẽ làm: Hãy tận diệt
mọi người nam luôn mọi người nữ đã làm bạn
một người nam.
12 Chúng tìm được trong dân Gia-be ở xứ Ga-
la-át, bốn trăm con gái đồng trinh chưa làm bạn
với người nam, bèn dẫn chúng nó về trại quân
tại Si-lô, ở trong xứ Ca-na-an.
13 Toàn hội chúng sai sứ đến người Bên-gia-
min rút ở nơi hòn đá Rim-môn đặng giảng hòa

cho chúng.
14 Người Bên-gia-min bèn trở về; dân Y-sơ-ra-
ên gả cho chúng những người nữ mình đã dung
thứ, để còn sống trong số những người nữ Gia-be
ở xứ Ga-la-át; nhưng không đủ cho mọi người.
15 Vậy, dân sự ăn năn về việc Bên-gia-min, vì
Đức Giê-hô-va có làm khuyết trong các chi phái
Y-sơ-ra-ên.
16 Các trưởng lão của hội chúng nói: Bởi
những người nữ của chi phái Bên-gia-min bị
tuyệt diệt, thì chúng ta phải làm sao đặng kiếm
vợ cho những người còn lại?
17 Lại tiếp rằng: Những người còn sống sẽ
nhận được sản nghiệp thuộc về Bên-gia-min,
kẻo một chi phái bị truất khỏi Y-sơ-ra-ên chăng.
18 song chúng ta chẳng thể gả con gái chúng
ta cho họ được, vì dân Y-sơ-ra-ên có lập lời thề
nầy: Đáng rủa sả cho kẻ nào gả một người vợ
cho Bên-gia-min!
19 Vậy, chúng nói: Kìa, tại Si-lô, ở về hướng
bắc Bê-tên, phía đông của con đường đi từ Bê-
tên lên Si-chem và phía nam Lê-bô-na, mỗi năm
người ta giữ một lễ cho Đức Giê-hô-va.
20 Chúng bèn khuyên người Bên-gia-min rằng:
Hãy đi phục trong vườn nho;
21 hễ khi thấy các con gái của Si-lô đi ra đặng
múa hát rập nhau, thì các ngươi hãy ra khỏi
vườn nho, rồi mỗi người trong các ngươi phải
cướp lấy một người vợ trong bọn gái trẻ của Si-
lô đó; đoạn, trở về xứ Bên-gia-min.
22 Khi cha hay anh chúng nó đến kiện cùng

chúng ta, chúng ta sẽ đáp rằng: xin hãy làm ơn
cho chúng tôi mà gả chúng nó cho họ, vì trong
giặc giã nầy, chúng tôi không thế cưới một người
vợ cho mỗi người trong bọn họ. Lại nữa, chẳng
phải chính các anh em đã gả chúng nó cho họ;
vì nếu như vậy, chắc các anh em phải mắc tội.
23 Người Bên-gia-min bèn làm như vậy; trong
bọn người nữ múa hát, chúng cướp lấy một số
người vợ bằng số của mình, rồi đi trở về sản
nghiệp mình. Chúng xây đắp thành lại, và ở tại
đó.
24 Bấy giờ, dân Y-sơ-ra-ên ai nấy đều trở về
trong chi phái và họ hàng mình; từ nơi đó mỗi
người đi về sản nghiệp mình.
25 Đang lúc đó, không có vua trong Y-sơ-ra-ên;
ai nấy làm theo ý mình lấy làm phải.

Kinh Thánh
The Holy Bible in the Vietnamese language (1923)

Public Domain

Language: Tiếng Việt (Vietnamese)

Translation by: William Cadman (1883-1948)

Contributor: Christian and Missionary Alliance

This free Bible is provided to you courtesy of eBible.org.

NT first published 1923, OT first published 1925. The New Testament permanently and irrevocably entered the Public Domain on January 1, 2019 due to copyright expiration. The Old Testament entered the Public Domain on January 1, 2021. It was probably already in the Public Domain due to failure to comply with formalities earlier.

2022-06-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 13 Dec 2023
b0911a70-1760-5840-8eb8-b0fba74ed77e